

حُكْمُ السُّتْرَةِ فِي الصَّلَاةِ

حوكمی

سوتره له نوٲژدا

له بهر پوٲنای قورٲان و فهرمووده صه حیحه کان

تهخریجی فهرمووده کان

له سر پهرتوکهکانی شیخ مههد بن ناصر الدین الالبانی کراوه

رهجهتی خوی لیٲیت

دانانی

ئیمام عبده الله

حکمُ السّتره فی الصّلاة

حوکمی

سوتره له نویژدا

له بهر رؤشنایی قورئان و فهرمووده صه حیجه کان

ته خریجی فهرمووده کان له سهر

پهرتوکه کان زانای پایه بهرز شیخ محمد بن ناصر الدین الالبانی کراوه

ره حمه تی خوی لی بیت

دانانی

ئیمام عبدالله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، اللهم لا سهل إلا ما جعلته سهلا وأنت تجعل الحزن إذا شئت سهلا.

((بُعِثَ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ حَتَّى يُعْبَدَ اللّٰهُ تَعَالَى وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي وَجُعِلَ الدَّلَّ وَالصَّفَارَ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي، وَمَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ))^١. واته: من نيږدراوم به پيغه مبهري خوا، كه ههتا دوا رُوژ به شمشير (سهيف) جهنگ و جيهاد و كوشتار بكم، ههتا خواي گهوره به تنها بپهرستريت و شهريكي بو بريار نهديت، واته ههتا به تهواوتى تهوحيد و يهكتا په رستى له سهر رپووى زهوى بهرقه رار دهبيت و حوكم ههر بو خواي گهوره دهبيت، وه رزق و رُوژيشم بو كراوته

¹ (صحيح: رواه احمد في المسند برقم (4944) و (4589) عن عبدالله بن عمر بن الخطاب القرشي، و رواه الطبراني في (مسند الشاميين) برقم (1211) ، و رواه البيهقي في (شعب اليمان) برقم (1198) ، و رواه (ابن شيبه) برقم في (المصنف) برقم (19006) و (19042) و (32361)، و رواه الطحاوي في (المشكاة الاثار) برقم (198) ، و رواه أيضا الامام (ابن المبارك) و (خطيب البغدادي) في كتاب (الجهاد) و (الفقيه والمتفقيه) عن طاوس بن كيسان اليماني، وأيضا عن انس بن مالك بن نضر بن مضمم البخاري، برقم (758)، و (104)، و صححه الالباني رحمه الله في (صحيح الجامع الصغير للسيوطي) برقم (2831) و (مشكاة الفقر) برقم (24) و (صحيح الجامع الصغير) برقم (2828) وقال الالباني وهذا حديث صحيح و رجاله كلهم ثقات، و صححه شيخ الحديثين احمد شاكر المصري في تخريجه لكتاب مسند امام أحمد بن حنبل رحمهم الله تعالى أجمعين

ژیر سیبهری نیزه (رمح) که مهوه، واته (فهینو غه نیمهت)، وه ههرکه سیش پیچه وانهم بکات لهم کاره دا و لهم ریگی من لابات، تهنه ریسوای و زه لیلی بو دمینیته وه، وه ههرکهس خوئی بچوینیت به ههر گهل و هوژیکی دیکه وه، نه ویش له وانه، واته له من نییه ((.

ئیبین قوتته یبه له باره و وه سفی نه هلی سه له ف بهرام بهر (عیلم) وفیربوونی ده فهرمویت:

كان طالب العلم فيما مضى:

يَسْمَعُ لِيَعْلَمَ، وَيَعْلَمُ لِيَعْمَلَ، وَيَتَمَقَّهُ فِي دِينِ اللَّهِ لِيَنْتَفِعَ وَيَنْفَعُ

وقد صار الآن:

يَسْمَعُ لِيَجْمَعَ، وَيَجْمَعُ لِيَذْكَرَ، وَيَحْفَظُ لِيَعْلَبَ وَيَضْحَرَ

لهو سوننه تانهی که پیویسته خه لکانی موسولمانی لی به ناگا بینینه وه و، فیریان بکهین، نهو سوننه ته له بیر گراوه یه لای زوربهی موسولمانان، به جوریک له بیر گراوه ههر وه ک بله ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) رپژیک له رپژران نهو نوممه ته ی له سهری فیر نه گردبیت، نه ویش سوننه تی دانانی سوتره یه بو نوپژ کردن، که نیستا به جوریک نامو بووه وه ک بله ی ههر سوننه ت نه بووه، ئیتر بهم جوره سوننه ت ده مریت و بیدعه زیندوو ده بیتته وه، ههتا وای لی دیت سوننه ته کان نامو و غه ریب

ئەگەر له کۆنهکانیان بن، یان لەمانەى ئیستا شوپنیاى کەوتوون، ئەوانەى کە شتەکان بۆ خەلکی دەشەرعیئن بە هەواو هەوەسى خۆیان، لەجیگەى نایەتەکانى خۆای گەورە و، فەرموودەکانى پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم)، لەبەر ئەوە پپۆیستە لەسەر هەموو بانگ خوازیکى راستگۆى ئیسلام ، کە ئەو سوننەتانەى پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) بە خەلکی رابگەیهنن ...

لەو سوننەتە بێرکراوانەش، کە ئیستا لەناو زۆریەى نوپژ خویناندا بۆتە شتیکی نامۆو غەریب، وە لەناو ئوممەتى ئیسلامیدا مردووە و، وون بووە، سوننەتى (سوتره)یە لە نوپژدا، وە ئەئیم سوننەت لەسەر ئەوەى کە سوننەتى پێغەمبەرى خۆایە (صلی الله علیه وسلم) بۆ هەموو نوپژ خوینیك، نەك بەواتای ئەوەى بلیم واجب نییە، چونکە (سوننەت) دوو (اصطلاح) زاراوەى هەیه:

یەكەم: لەرووی زاراوه شەرعییە زمانەوانى یەكەیهوه .

دووهم: لە رووی زاراوه (فیقه) ی یەكەیهوه .

وشەى سوننەت (السنة) لە زوبانى عەرەبیدا، کە شەرعیەتى ئیسلامى پێهاووه، بریتیه له (مەنھەج) یان (سبیل - ریگە یان رپباز)، وە رپگەو رپبازیش ئەوەى پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) لەسەرى بووه و لەسەرى رۆشتوو، پاشان دابەش دەگریت بەسەر ئەوەى: کە فەرزه و ئەوەشى کە سوننەتە، لە زاراوەى (فیقه)یدا، وە زاراوەى (فیقه) وەك دەزانن بە نىسبەت سوننەتەوه: بەوه دەئین کە بکەرەکەى بە ئەنجام دانى پاداشت وەردەگریت و بە ئەنجام نەدانى سزا

نادریت، (واته به پیچهوانه‌ی فه‌زه‌وه)، واته نه‌وه‌ی که فه‌رز نییه، وه (سوننه‌ت) یش دابه‌ش ده‌کریت به‌سه‌ر دوو جوژدا، جوژکیان پیی ده‌لین: سوننه‌تی (مؤکده) و، جوژکی تریان پیی ده‌ووتریت سوننه‌تی (مستحبه)، واته سوننه‌ت له زوبانی شه‌رعدا هه‌موو نه‌حکام و بریاره شه‌رعییه‌گان ده‌گریته‌وه، نه‌و ریگه‌یه که پیغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ری بووه و له‌سه‌ری روشتووه، وه تیگه‌یشتنیش له دابه‌ش کردن و جیاکردنه‌وه‌ی نه‌مه‌ش له ریگه‌ی ده‌قه‌کانی (کیتاب) و (سوننه‌ت) ه وه ده‌بیّت، که سوننه‌تی (فیقه‌ی) نه‌وانه‌ن که شه‌ر سونووری کردوون و باس کراون و فه‌رز نین ...

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که نیمه به‌رده‌وام باس له‌و سوننه‌تانه ده‌که‌ین که خه‌لکی موسولمان مراندویانه، و بوته شتیکی نامۆو غه‌ریب له پییش چاوی خه‌لکید، به‌و جوژدی هه‌رجاریک باسی سوننه‌تیک ده‌که‌ین ده‌مه‌ قائله و قسه‌یه‌کی زوری له‌سه‌ر دروست ده‌بیّت، نه‌مه‌ش ته‌نها له‌به‌ر هه‌لنه‌سانی نه‌ه‌لی عیلمه به‌ واجبی سه‌رشانیان له فی‌رکردنی خه‌لکی و ناگادار کردنه‌وه‌یان به سوننه‌ت و، شاردنه‌وه و کیتمانی عیلمیان، ته‌نها که‌مینه‌یه‌ک نه‌بیّت، وه نه‌و که‌مینه‌یه نه‌و نامۆو غه‌ریبانه‌ن که پیغه‌مبه‌ری خوا وه‌سف و سه‌نای کردوون له فه‌رمووده‌گاندا، په‌نگه هه‌ندیکمان یان که‌می‌کمان بیستییتمان، که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: ((بنا الاسلام غریبا وسیعودوا کما بنا غریبا فطوبی للقرباء)). واته نیسلام به نامۆی ده‌ستی پی‌کرد، وه هه‌ر به نامۆییش ده‌گه‌رپته‌وه، سه‌ربه‌رزی و داری (طوبا) بو نامۆگان)). وه دوو ریوایه‌تی دیکه هاتوون که شیوازو سیفاتی نه‌و ده‌سته‌مان بو روون ده‌که‌نه‌وه و باس ده‌که‌ن، که طوباء و چاره‌نووسی سه‌ر فرازییان بو هه‌یه، که له دانه‌یه‌کیاندا هاتووه: هاوه‌له‌کان پرسیان نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا کی‌ن نه‌و غه‌ریبانه؟ فه‌رموی: ((اناس صالحون فی اناس سوء کثیر من یعصیهم اکثر ممن یطیعهم)) واته:

کهسانیکی چاک و بو خوا صولحاون، له ناو خه لکانیکی تاوانبارو خراپه کاردان، که نهوانه ی دژایه تیان ده کهن زور زیاترن لهوانه ی گوپراه لیان ده کهن)). / واته کهسانیکی نامون و خه لکی خویشیان ناون و به ره له ئستی یان ده کهن / موسلیم گپراوی یه ته وه (1273).²

(²) تیبینی یه کی گرنگ :

مه رج نییه هه موو ئه و کهسانه ی خو یان بدنه پال سونه ت و هه ندیک له سونه ته به رزه کانی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) زیندوو بکه نه وه له و ده سته سه رفرازه بن (غریاء) / به لگو ئه م ده سته مه رجیان زوره، که یه کیکی دیکه له و مه رجانه ی ئه م ده سته یه ئه وه یه به رده وام خه ریکی هیج رت و جیهادن و دزی کافران و موشریکین ده جهنگن و گوشتار ده کهن ، چونکه هه ر له سه حیجی موسلیمدا هاتو وه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمو یت: ((النزاع من القبائل)) واته: ناموگان ئه وانه ن که خو یان له هوزه کانیان ده مالن و هیج رت ده کهن و تی ده گو شن)). هه روه ها له فه رموو ده یه کی سه حیجی دیکه دا له وه سف و باسی ئه م ده سته ئیمامی موسلیم و ئه حمه د ریوایه تیان کردوو پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموو یه تی: ((لا تزال طائفة من أمتي یقاتلون علی الحق ظاهرين علی من نأواهم حتی یقاتل آخرهم المسیح الدجال)) واته : به رده وام تا رژی دوایی ده سته یه ک له ئومه ته که م شه ر ده کهن و ده جهنگن له سه ر حه ق دژ به هه موو ئه وانه ی دژیان ده وه سته وه، هه تا کو تا که سیان دزی مه سیجی ده جال ده جهنگیت)). هه روه ها ئیمامی موسلیم ده گپراه ته وه پیغه مبه ری خوا فه رموو یه تی : ((لا تزال طائفة من أمتي یقاتلون علی الحق ظاهرين إلی یوم القیامة قال فیترزل عیسی ابن مریم فیقول أمیرهم تعال صل لنا فیقول لا إن بغضکم علی بعض أمراء تکرمة الله هذو الأمة)).

ئیمامی نه وه وی ده فه رمو یت : فهذا من شرطها (الغریاء) القتال فی سبیل الله

ئەوێتا دەبینین ئەم وەسفەى پێغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) زۆربەى خەلکى دەگریتهوه، که بەداخهوه دەبینین ئەمپرو زۆربەى خەلکى نازانن، وه زۆربەى خەلکى (لا يتقون) تەقواى خواى گەورهیان نییه، وه ئەو دەسته چاکه کارو صالحه زۆر کهمن، وه لەناو خەلکانیکدان که ئەوانهى بەگوێیان ناکەن زۆر زیاترن لەوانهى که گوێپاڤه‌ئیان دەکەن، وه له فەرموودهیهکی دیکه‌دا هاتوو: که پرسسیان له پێغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) ئەو دەسته کین؟ فەرمووی: ((هم الذين یصلحون ما أفسد الناس من سنتي من بعدی)). واتە: ئەوانەن که صالح و چاکه کار دەبن کاتیک خەلکى فاسید و خراب دەبن له ریباز و سوننه‌تم پاش مردنم یان پاش من)). ئیستا باسی ئیمه ئەمهیه: لهو سوننه‌تانهى که خەلکى فاسدیان کردوو، به پشت تیکردن یان له‌وهى کارى پى بکه‌ن، هه‌تا به‌وهى زۆربەى پيش نوێژى مزگه‌وته‌کان که واجبه نمونهو قدوه بن بو خەلکى، پشتیان له‌م سوننه‌ته کردوو، که وایان لیهاتوو زۆربەیان له ناوه‌راستی

إظهار الدين بدليل قوله: (**ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَأُوَاهُمْ**) أَي : عَادَاهُمْ ، وَهُوَ مَأْخُذٌ مِنْ نَأَى إِلَيْهِمْ وَنَأَوْنَا إِلَيْهِ ، أَي نَهَضْنَا لِلْقِتَالِ "اهـ. / سهیری (منهج الغرباء في مواجهة الجاهلية) بکه.

به‌لام ئەمپرو کهسانیکی زۆر پۆشاکى غوره‌بائیان پۆشيوه، به‌رواله‌ت و پرووکەش سهیریان ده‌که‌یت غه‌ریبن، به‌لام له بیرو باوه‌ردا پێچه‌وانه‌ى ئەم دەسته‌ن، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ته‌عطیلی جیهاد ده‌کەن و موالاتی کوفار و مورته‌دین ده‌کەن به‌سه‌ر ئەه‌لى ته‌وحیدو جیهاد دا.../ پێویسته موسولمان ناگادار بێت و به‌ته‌دلیسی ئیبلیسانه‌ى ئەو تاقمه‌ به‌ناو غوره‌بانانه تینه‌که‌وێت، چونکه ئەوانه (غرباء) نین

مزگه و ته كه دا نوپژ ده كهن بهبى ئه وهى سوتره يهك دابنين، وه زوربهى خهلكى كاتيك دینه ناو مزگهوت و، نوپژى (تحية المسجد) دهكهن يان نوپژى سوننهت دهكهن، تهنا كه ميك نهبيت كه بهپه نجهى دست دهژميردين ئيلا هه موويان بهبى سوتره نوپژ دهكهن، يان ناچنه بهردهم كه سيكى دانيشتوو كه زيكرى خواى گه و ره دهكات و بيكه نه سوتره، چونكه ئه وه كه سهى دانيشتوو دهبيته سوتره، يان حوكمى سوتره ههيه، بهلكو هه ر شوپنيكى ئاسانى بو هه لكهوت نوپژى خوى دهكات، له گه ل ئه وه دا هه موو بهردهمى بوشاييه، وه دهزانين كه چهندها فهرموودهى صهحيح له پيغه مبهرى خوداوه هاتوون (صلى الله عليه وسلم) له بارهى سوتره و حوكمى سوتره و چوئيه تهى نوپژى پيغه مبهرى خوا روو بهستره^{سه}

به ئيزنى خواى گه و ره له م ناميلكه دا باس له حوكمى ئه م سوننه ته مريئراوه دهكهن، ئه وپيش سوتره، له بهر روشنايى فهرمووده صهحيحه كان و كارى هاوهلان و وته و كردارى پيشينان مان، هه تا بهلكو خواى گه و ره بيكاته مابهى خيرو زيندو كردنه وهى ئه م سوننه ته و، خواى گه و ره پاداشتى خيبرى ئيمهش بداته وه له سه ر ئه م كاره موته وازيجه

³ (ئه مهش پيشه كيبه كى شيخ ئه لبانى بوو ره حمه تى خواى لى بيت له سه ر سوتره ...

سوتره

پیناسهی سوتره یان بهر بهست :

له زمانه وانیدا سوتره بهو شته دهوتریت که شتیکی دیکهی بیّ
دهشاردریتهوه، بهلام سوتره له رووی شه رعیهوه: بهو شته دهلین که نوپژ
خوین یان نیمام له بهردهم خویدا دایده نیّت، ههتا کهس به بهردهمیدا
نهروات.

حوکمی سوتره له نوپژدا

له بهر رویشایی فهرمووده سه حیجه کاندا

هه رچه نده زانایانی پیشین و مهزه به بهکان خیلاف و جه دهلیکی
زوریان ههیه له م باره وه، بهلام له سه ر بنه مای فهرمووده سه حیجه کان و
وتهی پیشینان و بهبی دمار گیری بو هیچ مهزه به و زانایهک، حوکمی
راست و ئه رجه ئه وهیه: (که سوتره واجبه بو نوپژ)، جا نوپژی سوننهت
بیّت یان فهرز، بو ئافه رت بیّت یان پیاو، له مزگه وتدا بیّت یان له دهشت و
بیاباندا، ئه م حوکمه جیاوازی نییه (والله أعلم)، له بهر بوونی فهرمانی
پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له سه ری، وه رواله تی ئه مرو
فهرمانه کهش بو (جوبه)، نهک بو (مه ندوب)، وه حیکمهت و عیله ته کهشی
دیاری کردووه، ئه ویش که بریتیه له دوور خسته نه وهی نوپژ له خراپی و
فهساد بوونی، وه ئاشکرا شه که به نده فهرمان پیکراوه به دوور که وتنه وه له

هه موو ئه و شتانهی که به ندايه تی و عيبادهت خراب و فاسد ده کات، ئه ویش له بهر بوونی ئه م فهرموودانه:

فهرموودهی په که م:

له موسنه دی ئیمام (احمد) و (سوننه ن) ه کان و (موعجه م) ه کانداه به سه حیحی هاتووه و سابت بووه، که هاوه ئی به رپیز (سه هلی کوری عبدالله ی کوری حه ثمه) خوای لی رازی بیّت ده گپریته وه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((إذا صلى أحدكم فليصل إلى السترة وليدئ منها لا يقطع الشيطان عليه صلاته)).⁴ واته: ئه گهر که سیك له ئیوه ویستی نوپژی بکات، با روو به رووی سوتره یه ک یان به ربه ستیک نوپژ بکات و، لیی نزیك ببیته وه، بو ئه وهی شهیتان نوپژه که ی بی نه برپیت ((.

شیخ ئه لبانی له سه ر فهرمووده که ده ئیت:

ئه گهر پیاو له ناو ژوو ری کدا بوو به ته نها، ده بیّت هه ر سوتره دابنیّت، ئه گهر پرسى بوجی خو هیج که سیك لی ره نییه هه تا به به رده م نوپژه که دا بروات، ئه وه پپی ده ئیین: چونکه عیله تی فهرمووده که ته نها مروّف نییه،

⁴ صحیح: فهرمووده که سه حیحه، ئیمامی ئه حمده له موسنه ده که یدا به ژماره ی (15756) ریوایه تی کردووه، وه ئه بو داود به ژماره ی (695) و (نه سائی) به ژماره ی (748) و (ئیین خوزه یمه) به ژماره ی (803) و ئیمامی سیوطی له (صحیح الجامع الصغیر) دا به ژماره ی (650) هیناوییه تی، وه شیخ ئه لبانی ره حمه تی خوای لی بیّت له (مشکاة المصابیح) و (تمام المنه) و (صفة الصلاة النبوی) و (سیلسیله ی سه حیحه) و جگه ئه وانیش پله ی سه حیحی پیداه و ده فهرموویّت فهرمووده یه کی سه حیحه ...

به لگو رهنگه جنۆكهش بیټ، كه ئادهمیزاد نابینى ئه ویش شهیتانه، جا ئه م قسهش به ئاشکرا له فەرمووده کهدا هاتوو: ((لا یقطع الشیطان علیه صلاته)). چونکه ئاشکرایه که مرؤف شهیتان نابینیت به لām ئه وان له ده ورومانن، ئه ویش به به لگهی ئایه تی:

﴿إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلَهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾. واته: شهیاتینه کان و نه وه و پێوه نده کانیان هه میسه ئیوه ده بینن، به لām ئیوه ئه وان نابینن))
 [الاعراف 27]... □

فەرمووده ی دووه م:

ئین خوزه میمه و به یه هقی و ئیمامی حاکم و جگه ئه وانیش به سه نه دیکی (حسن) له عبدالله ی کوری عومه ره وه خوی لى رازی بیټ ده گێر نه وه، پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: ((لا تَصَلُّ إِلَّا إِلَى سِتْرَةٍ ، وَلَا تَدْعُ أَحَدًا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْكَ ، فَإِنْ أَبَى فَلْتَقَاتِلْهُ ؛ فَإِنْ مَعَهُ الْقُرَيْنِ)). □ واته: نوێژ مه که ته نها رووبه سوتره یه که نه بیټ، وه مه هیله هیه که سیک به به ینی تۆو سوتره که تدا بروات، ئه گهر ههر رۆشت ئه وه مه هیله و ریگری بکه، چونکه ئه وه شهیتانی له گه لدا به ((.

⁵ (أهمية وضع السترة في الصلاة للألباني/ خوله کی (9) پرساری سییه م.

⁶ (إسناد حسن: ئین خوزه میمه له (صه حیه) که یدا و ئیمامی به یه هقی له (سونه ن) ه که یدا و، ئیمامی حاکم له (المستدرک على الصحيحین) داو جگه ئه وانیش به مه رفوعی له عبدالله کوری عومه ره وه ریوایه تیان کردوو، شیخ ئه لبانیس له (صفه الصلاه) و (تمام المنه) دا ده فەرمویت: سه نه ده که ی چاکه والله أعلم.

فهرمووده‌ی سییه‌م:

ئەبو داود و ئیبن ماجه و ئیمامی (بهیه‌قی) و (ئەحمەد) له ئەبو سعیدی خودری یه‌وه ئەویش له باوکییه‌وه دەگێڕێته‌وه پێغه‌مبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: ((ذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُصَلِّ إِلَى سِتْرَةٍ وَلْيَدْنُ مِنْهَا وَلَا يَدْعُ أَحَدًا يَمُرُّ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا فَإِنْ جَاءَ أَحَدٌ يَمُرُّ فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ))^٦ واته ئەگەر کەسێک له ئیوه ویستی نوێژ بکات با ڕوو به ڕووی سوتره‌یه‌ک نوێژ بکات، و لێی نزیک ببێته‌وه، وه نه‌یه‌ئێت هیچ کەس به نیوانی خۆی و سوتره‌که‌یدا ڕوات، خو ئەگەر کەسێک هاتوو ویستی ڕوات با نه‌یه‌ئێت و ڕیگری بکات، چونکه ئەوه شه‌یتانه ((.

فهرمووده‌ی چواره‌م:

ئیمامی بوخاری و ئەحمەد له بیلاله‌وه خوای لێ ڕازی بێت دەگێڕنه‌وه: ((كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقِفُ قَرِيبًا مِنَ السُّتْرَةِ فَكَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِدَارِ ثَلَاثَةٌ أَذْرَعٍ))^٧ واته: پێغه‌مبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) کاتی‌ک نوێژی دەکرد خۆی نزیک دەکرده‌وه له سوتره‌که‌ی، وه له نیوان خۆی

⁷ صحیح: فهرمووده‌که سه‌حیحه له زۆرێک له کتێبه‌کانی فهرمووده‌دا به سه‌حیحی هاتوو، له‌وانه‌ش موسنه‌ده‌که‌ی ئیمام ئەحمەد و، سوننه‌نی ئیبن ماجه و ئەبو داود و به‌یه‌قی و جگه ئەوانیش، شیخ ئەلبانی له (صحیح الجامع الصغیر) و (صحیحی ئیمامی ئیبن خوژه‌یمه) و (صفه الصلاه) دا پله‌ی سه‌حیحی پێداوه و ده‌فهرمووت سه‌حیحه به ژماره‌ی (651)...

⁸ ئیمامی بوخاری به ژماره‌ی (2/459) ریوایه‌تی کردوو، ئیمام ئەحمەدیش له موسنه‌ده‌که‌یدا ریوایه‌تی کردوو.

و دیواره که دا ئەندازەى (سنى) بال بوو)). واتە پيغەمبەرى خوا کاتیک دەووستا بۆ نوپژ کردن (سنى) بال له دیواره که وه دوور بوو)). وه هەر له گەل ئەمەشدا ئیمامى بوخارى و موسليم له سههلى كورى سهعدى ئەلساعدى، رىوايه تيان کردووہ که دەگيرپرتەوہ: ((كان بين صلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وبين الجدار ممر الشاة)) واتە: ئەندازەى نيوانى سو جەدى پيغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) و ديوارى مزگەوتە که بە ئەندازەى رپرەوى رۆشتنى (شاة) مەريک بووہ)).⁹

ئەمەش بە لگەيه لەسەر ئەوہى که پيغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) لە ناو مزگەوتيشدا رۆوبە سوترە نوپژى کردووہ، وه فەرموودە کەش وه لأمه بۆ شوين کەوتەو موقەليدى حەنەفى يەکان..¹⁰ کە دەلین سوترە لە ناو مزگەوت و مال واجب نييه و، تەنھا لە دەشت و بيابان موستەحەبە، ئەبوايه موقەليدەکانيان شەرميان لەم فەرموودە بکردايه، بەوہى که بە لگەيه کى ئاشکرايه لەسەر واجبى سوترە بۆ پيش نوپژ و نوپژ خوینەکان لە ناو مزگەوتدا، وه بۆ ئەوہى که سوترە لە ناو مزگەوت و مال و دەشت و بياباندا جياوازى نييه ...

⁹ متفق عليه: بوخارى (455/2) و موسليم (59/2) رىوايه تيان کردووہ .
¹⁰ که دەلەين حەنەفى يەکان مەبەست مان پيى ئيمامى ئەبو حەنيفە نييه رەحمەتى خواى لى بيت، بە لکو مەبەستمان پيى فەقيھە موقەليدەکانى شوين کەوتەى ئيمامى ئەبو حەنيفە، که ئيجتياھى ئەو دەکەن حوجە بۆ کارەکانيان، ئيمامى ئەبو حەنيفە ئيجتياھى کردووہ، ئەگەر پيکاي ئەوہ دوو ئەجرى هەيه، ئەگەر نا ئەوہ ئيشە لا ئەجرىکى هەر هەيه...

وه ئيمامی شهوکانیش وهلامی ئەم بۆچونه دداتوه و له (نیل الاوطار)دا دداهرموئیت: ((فائدة: إعلم أن ظاهر أحاديث الباب، عدم الفرق بين الصحارى والعمران وهو الذي ثبت عنه (صلى الله عليه وسلم) من اتخاذ السترة سواء كان في الفضاء أو في غيره)). واته: سوډيک: بزانه که روالهتی فهرموودهکان که لهبابی سوتره دا هیناومانه، هیچ جیاوازییهک یان تیدا نییه له نیوان دانانی سوتره له چۆلهوانی و دهشت و دهردا بیټ، یان ئاوهدانى، ههر نهوده شه که له پیغه مبهری خواوه (صلى الله عليه وسلم) جیگیر بووه، که دانانی سوتره له چۆلهوانی دا بیټ یان له شوینی تر جیاوازی نییه)).

فهرموودهی پینجهم:

ئیمامی (ئهحمد) و (حاکم) به سهنه دیکى (صحيح) له صه بوره کورى مه عبه ده وه رپوايه تيان کردوه که پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: ((إذا صلا أحدكم فليستتر لصلاته ولو بسهم)). واته: ئەگەر که سیکتان ویستی نوپژ بکات با شتیک له بهرده میا دابنیت، ئەگەر تیریکیش بوو ههر دای بنیت)). یهن ئەگەر به تیریکیش بووه ههر سوتره دابنیت ...

¹¹ صحیح: سهید سابق له (فقه السنه)دا باسی کردوه به دوورو دریزی، ئیمامی ئەحمد و حاکم به مهرفوعی رپوايه تيان کردوه، وه ئیمامی حاکم دداهرموئیت صحیحه له سهه مرچی موسلیم، هه یسه میش ده ئیت هه موو پیاوه کانی ئەحمد پیاو چاکان، وه شیخ ئەلبانی له سلسیلهی صحیحهدا به ژماره ی (2783) و صحیحی ئیبن خوزیمه پلهی صحیحی پیداهه و دداهرموئیت فهرموودهیهکی راسته ...

فهرمووده‌ی شه‌شه‌م:

ئیمامی بوخاری و موسلیم ده‌گپرنه‌وه: ((كان أحياناً يتحرى الصلاة عند الأسطوائة التي في مسجده)). واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌ندیك جار که نوپژدی ده‌کرد رووی ده‌کرده ئه‌و کۆله‌که‌ی که له‌مزگه‌وته‌که‌یدا بوو)).

فهرمووده‌ی چه‌وته‌م:

به‌سه‌حیحی هاتوو‌ه که (جابیری کوره سه‌موره) ده‌گپریته‌وه: ((صلینا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم صلاة مكتوبة , فضع يده في الصلاة فلما صلى قلنا : يا رسول الله أحدث في الصلاة شئ؟ قال : لا , إلا أتالشيطان أراد أن يمر بين يدي فخنقته حتى وجدت برد لسانه على يدي , وأيم الله لو لا ما سبقني إليه أخي سليمان لارتبط إلى سارية من سواري المسجد حتى يطوف أو يلعب به ولدان أهل المدينة)).¹² واته: جاریکیان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نوپژدی جه‌ماعه‌تمان ده‌کرد، که له‌نویژه‌که‌دا ده‌ستی به‌رز کرده‌وه وگوشی، پاش ئه‌وه‌ی سه‌لامی دایه‌وه

¹² صحیح: ئیمامی (دار القطنی) و (طیرانی) به‌سه‌نه‌دیکی سه‌حیح له‌جابیری کوری سه‌موره خوای لی رازی بیته‌گپراویانه‌ته‌وه، به‌ژماره‌ی (1359) سه‌یری (الموسوعة الحديث بكة)، پاشان شیخ ئه‌لبانی له‌ (صفة الصلاة النبي) و (فقه السنة) و (تمام المنة) دا ده‌فهرموویته‌ فهرمووده‌که سابت بووه که سه‌حیحه، سه‌یری (تمام المنة) بکه‌ره‌وه (419). / به‌لام ئه‌صلی فهرمووده‌که له‌بوخاری و موسلیمدا به‌له‌فریکی دیکه هاتوو‌ه (مسلم 541).

وتمان: ئەى پێغه‌مبەرى خوا ئەوه شتێك له نوێژه‌كه‌دا رویدا؟ فه‌رمووى: نه‌خێر، به‌لكو شه‌یتان وىستى له‌به‌ر ده‌مه‌وه به‌روات، منىش گرتم و خنكاندم هه‌تا هه‌ستم به‌ ساردى ته‌رى زمانى (لىكه‌كه‌ى) كرد به‌ ده‌ستمه‌وه، پاشان فه‌رمووى: سوێند به‌خوا ئەگه‌ر له‌به‌ر دو‌عاكه‌ى سوله‌یمانى برام نه‌بوايه، ئەوه به‌ یه‌كێك له‌ كۆله‌كه‌كانى مزگه‌وته‌كه‌وه ئەمه‌سته‌وه، هه‌تا مندال و خه‌لكى مه‌دینه بێن و بى‌بین و یارى پى بکه‌ن)).

فه‌رمووده‌ى هه‌شته‌م:

ئىمامى بوخارى و موسلىم له‌ عبدالله ى كورى عومه‌ره‌وه خوا له‌ خوێ و بابى رازى بىت ده‌گێر نه‌وه: ((ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا خرج يوم العيد أمر بالحربة ، فتوضع بين يديه ، فيصلي إليها والناس وراءه. وكان يفعل ذلك في السفر . فمن ثم اتخذها الأمراء)). پێغه‌مبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) كاتێك رۆژى جه‌ژن ئەچوو ده‌ره‌وه بو نوێژى جه‌ژن (مصلاه)، فه‌رمانى ئەدا حه‌ربه‌یه‌كیان ئەهێناو ئەیان دايه به‌رده‌مى و رووبه‌رووى نوێژى ده‌كرد، خه‌لكه‌كه‌ش له‌دوايه‌وه بوون، جا ئەمه‌ى له‌سه‌فه‌ردا كرد، دوايش ئەمیره‌كان ئەو كاره‌یان كرد)).^{سمت}

¹³ متفق عليه: بوخارى و موسلىم و ئە بو داود و جكه ئە وانىش رىوايه يان كردووه ...

فهرموودهی نۆیهه:

ئیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردووه له ئه‌بی جوحه‌یفه‌وه ئه‌ویش له باوکیه‌وه ده‌گیرێته‌وه: ((رأيت بلالاً أخذ عنزة وركزها، وخرج النبي صلى الله عليه وسلم في حلة حمراء مشمراً صلى بالناس ركعتين، ورأيت الناس يمرون بين يدي العنزة)). شتماته: بیلالم بینی که گۆچانیکی هه‌لگرتوو چه‌قاندی به‌ زه‌ویدا، وه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له چادریکی سوردادا ده‌رچوو، وه دوو رکات نوێژی کرد بۆ خه‌لکی، وه بینیم که خه‌لکی له‌و دیوی گۆچانه‌که‌وه تێپه‌ر ده‌بوون، یان به‌ به‌رده‌م گۆچانه‌که‌وه تێپه‌ر ده‌بوون)).

¹⁴ متفق عليه: ئیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردووه، ته‌واوی فه‌رمووده‌که‌ش به‌م جووره‌یه:

((عن ابي جحيفة عن ابيه قال رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم في قبة حمراء من آدم، ورأيت بلالاً أخذ وضوء رسول الله صلى الله عليه وسلم، ورأيت الناس يبتدرون ذلك الوضوء، فمن أصاب منه شيئاً تمسح منه، ومن لم يصب منه شيئاً أخذ من بلال يد صاحبه، ثم رأيت بلالاً أخذ عنزة وركزها، وخرج النبي صلى الله عليه وسلم في حلة حمراء مشمراً صلى بالناس ركعتين، ورأيت الناس يمرون بين يدي العنزة)) البخاري كتاب الصلاة، ومسلم كتاب الاذان.

فهرمووده‌ی ده‌یه‌م:

پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: ((صلو كما رأيتموني اصلي)).^{له‌تر} واته نوێژ بکه‌ن وه‌ك چۆن من ده‌بینن نوێژ ده‌که‌م)). خو شتیکی ئاشکرایه که پێغه‌مبه‌ری خوا چه‌ند پێداگر بووه له‌سه‌ر دانانی سوتره و نوێژ کردن روو به سوتره، وه به‌رده‌وام روو به سوتره نوێژی کردووه...

فهرمووده‌کانی دیکه که له‌سه‌ر سوتره هاتوون زۆرن، به‌لام له باب و باسه‌کانی دیکه باسیان دیت به ئیزنی خوا...

¹⁵ متفق علیه: ئیمامی بوخاری و موسلیم ریواته‌تیان کردووه .

حوكمى سوتره له نويزدا

له بهر پوښنايي (ناثار) ه صه حيجه كاندا

په كهم:

شيخ نهلبناني له كيتابي (صفة الصلاة النبي) دا هم (نهتهره) باس دهكات كه ههنديك له هاوه له كان له (عبدالله ي كورى عومهر) وه دهگيرنه وه: ((انه كان اذا صلى في المسجد الحرام وضع بين يديه ستره)).¹⁶ واته: نهگهر نه وه له مزگه وتي (حرام) دا نويزي بكردايه، نه وه سوتره يه كي له پيش خويه وه دانه نا)). دياره عبدالله ي كورى عومهر خوي راوي فهرمووده ي سوتره يه ...

پاشان نه فهرمويت هم كرداره ي عبدالله ي كورى عومهر وه لامه بو نه وانهي كه ده لين سوتره له ناو مزگه وتدا واجب نييه، به لكو سوتره جياوازي نييه و بو هه موو شوينيك واجبه جا مزگه وتي گه وره بيت يان بچوك يان صه حراو ده ستايي، جياوازي نييه....

دووه م:

په حياي كورى نه بي كه ثير دهگيريته وه: ((رايت انس بن مالك دخل المسجد الحرام , فرکز شيئا , او هيا شيئا يصلي اليه)). واته: نه نه سي كورى

¹⁶ (سلسلة الهدى والنور للألباني (385)).

مالیکم بینی هاته ناو مزگهوتی حهرام، شتیکی دانا، و کردیه سوتره و نوێژی له بهر دهمهوه کرد ((بِحْتِ

سَیْیِهِم:

ههروهها صالحی کوری که یسان خوی لى رازی بىت دهگیرپتهوه ((رأيت ابن عمر يصلي في الكعبة، فلا يدع احد تمر بين يديه يبادره)). تىته واته: ئىبن عومهرم بینی له که عبه نوێژی دهکرد، که نه یله هیشته هیج کهس به بهرده میدا تىپه ریت ئیلا ده یگه راندوه ((نه یوايه تىکی دیکه دا هاتوه ده فهرمویت: ((وَرَدَ ابْنُ عَمْرٍو فِي التَّشْهَدِ وَفِي الْكَعْبَةِ)). واته: ئىبن و عومهر نه یله هیشته کهس به بهرده میدا بروات له کاتى خویندنى ته حیات (تشهد) دا له که عبه ((.

¹⁷ صحیح الاسناد: ئىبن سعید له کیتابی (الطبقات) به ذمارقى (7/18) رىوايه تى

کردووه و ده ئین سه نه ده که ی سه حیه ...

¹⁸ صحیح: رواه البخاري: وعلقه بصغه الجزم كما في (الفتح) (581/1) فتح الباری

(582/1) و (التعليق) (247/2).

حوكمى سوتره له نويزدا

له سه روته و كردارى زانايانى سه له ف

زانايان دىنگى جياوازيان له م باره وه ههيه، هه نديك بۇ ئه وه چوون كه سوتره بۇ نويز واجبه، وه هه نديكى ديكه بۇ ئه وه چوون كه سوننه ت بيت يان موسته حهب بيت ئه وپش به مهرجى خوى كه باسيان كردوه ...

پۇلى يه كه م له زانايان:

پۇلى يه كه م له زانايان بۇ ئه وه چوون كه سوتره واجبه بۇ نويز جا له مزگه وتدا بيت يان مال يان سه حراو ده شتايى، له وانه ش:

1- ئيمامى شه و كانى: كه له (السييل الجرار) و (نيل الاوطار) ئامازه ي پى كردوه و ده فهرمويت: ((قوله: "فليصل إلى ستره" فيه أن اتخاذ السترة واجب)) نيل الاوطار) واته: و ته كه ي پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) كه ده فهرمويت (نويز بكه روو به سوتره) به لگه يه له سه ر ئه وه ي كه سوتره واجبه بۇ نويز)). واته فهرمووده كه بۇ وجوبه.

2- ههروه ها ئيبين خوزه يمه: كه خوى فهرمووده كه له هاوه له كانه وه ريوايه ت ده كات، پاشان ته عليق له سه ر فهرمووده كه ده دات و ده فهرمويت به لگه يه له سه ر وجوبى سوتره بۇ نويز، وه ك شيخ ئه لبانى له (صفة الصلاة) نه قلى ئه م و ته مان بۇ ده كات.

3- ئیبن حەزمی ئەنەلوسى: که شیخ ئەلبانی دەفەرمویت: پێدەچیت لەسەر روالەتی وتەکانی ئەبو محمد، بۆ ئەوە چوو بیت که سوتره واجب بیت بۆ نوێژ کردن وهك له (المحلى) ئاماژەى پى کردوو...

4- شیخ ئەلبانی: ره حمهتی خوای لى بیت بۆخۆشى یهکیکه لهو کهسانه‌ی که زۆر پێداگری لهسەر سوتره کردوو، ههتا بهو جۆره ناوی ناوه (السنة المهجورة أو السنة المنسية) واته سوننهته ویل کراوه که یان سوننهته لهبیر کراوه که، دیاره شیخ وهك خوی دەفەرمویت که دەئیم سوننهت مه‌به‌ستم ئەوه نییه که سوتره واجب نییه، به‌لکو مه‌به‌ستم ئەوه‌یه که به‌رده‌وام کاری پێغه‌مبه‌ری خوا بووه (صلی الله علیه وسلم) وه زۆر جه‌ختی کردوو له‌سهری وهك له فەرمووده‌کاندا به‌صحیحی هاتوو و سابت بووه ... وهك به‌رده‌وام شیخ له‌باسی سوتره‌دا به‌لگه‌ی به‌م فەرمووده‌ ده‌ینایه‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا دەفەرمویت: ((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُصَلِّ إِلَى السُّتْرَةِ وَلْيَبْدَأْ مِنْهَا لَا يَقْطَعِ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتَهُ))¹⁹. واته: ئەگەر که‌سیک له ئیوه ویستی نوێژی بکات، با روو به رووی سوتره‌یه‌ک یان به‌ربه‌ستیک نوێژ بکات و، لى نزیك ببیت‌وه، بۆ ئەوه‌ی شه‌یتان نوێژه‌که‌ی پى نه‌بریت)).

¹⁹ صحیح: فەرمووده‌که‌ صحیحه، ئیمامی ئەحمەد له موسنه‌ده‌که‌یدا به‌ ژماره‌ی (15756) رێوایه‌تی کردوو، وه ئەبو داود به‌ ژماره‌ی (695) و (نه‌سائی) به‌ ژماره‌ی (748) و (ئیین خوزه‌یمه) به‌ ژماره‌ی (803) و ئیمامی سیوطی له (صحیح الجامع الصغیر) دا به‌ ژماره‌ی (650) هیناوییه‌تی، وه شیخ ئەلبانی ره‌حمه‌تی خوای لى بیت له (مشکاة المصابیح) و (تمام المنه) و (صفة الصلاة النبوی) و (سیلسیله‌ی صحیحه) و جگه‌ ئه‌وانیش پله‌ی صحیحی پێداوه و ده‌فەرمویت فەرمووده‌یه‌کی صحیحه ...

هەر بۆیه شیخ له کیتابی (صفة الصلاة) بابیکی گه‌وره‌ی داناوه به‌ناوی (الستره و وجوبها في الصلاة) که شیخ زۆر درێژه‌ی به‌م باب‌ه داوه و ئەگەر که‌سیک دیکه‌ت بدات ده‌زانیت که شیخ به‌راستی هه‌قی زۆری داوه به‌م سوننه‌ته له‌بیر کراوه، خوا له ئێمه و شیخ خۆش بێت و بیکاته مایه‌ی خێر و چاکه بۆ قیامه‌تی...

پۆلی دووهم له زانایان بۆ ئەوه چوون که سوننه‌ت یان موسته‌حه‌به‌به،
ئەویش:

مه‌زه‌به‌ی جه‌ماهیره له هەر چوار مه‌زه‌به‌که و (ئیین حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی) و (ئیمامی نه‌وه‌وی) و (به‌یهه‌قی) و (ئیین روشد) و جگه ئەوانیش، که وته‌یان له‌سه‌ر سوننه‌تی سوتره داوه و، بۆ ئەوه چوون که واجب نه‌بیت، ئەویش به به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی ئیین عه‌باس خ‌وای لێ رازی بێت که ده‌گیرێته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له (مینا) که له چۆله‌وانیه‌کدا بوو پێش نوێژی بۆ خه‌لکی ده‌کردو هه‌یچی له‌به‌رده‌مدا نه‌بوو، واته سوتره...

له‌سه‌ر ئەمه‌ش ئیمامی شافعی بۆ ئەوه چووه که سوتره واجب نه‌بیت و، ئیمامی به‌یهه‌قی و ئیین حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانیشت گه‌ری قسه‌که‌ی ئیمامی شافعی یان کردووه ...

چونکه ئەوان ده‌لێن: سوتره له‌و شتانه‌یه که بۆ که‌مالی نوێژه، وه‌ صیحه‌ت و دروستی نوێژی له‌سه‌ر نه‌وه‌ستاوه، واته به‌ نه‌بوون یان نوێژ

بهتال نابیت و دروسته، وهك بانگ و رێك كردنی سهفهكانی نوێژ، وه هیج بهیوهندی بهناو نوێژو شیوازو ههینهی نوێژه وه نییه...

وه ئیبن (روشیدی)یش که بوخوی شوین کهوتهی شافعی یه، دهفهرمویت: ((واتفق العلماء بأجمعهم على استحباب السترة بين المصلي، والقبلة، إذا صلى منفردا كان أو إماما، وذلك لقوله عليه الصلاة والسلام: (إذا وضع أحدكم بين يديه مثل مؤخرة الرحل، فليصل) ...)). واته: وه هه موو زانایان به کۆیان له سه ره ئه وه رێك که وتوون که سوتره موسته حه به به له نیوان نوێژ خوین و قبیلهدا، ئه گهر ئه وه که سه به ته نه نا نوێژ بکات یان ئیمام بی، ئه ویش له بهر وته که ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که دهفهرمویت: ((إذا وضع أحدكم بين يديه مثل مؤخرة الرحل، فليصل)).

زانایانی چوار مه زه به که ش له وانه ئیمامی (ئه بو حه نیفه) و (مالیک) ره حه ته خویان لی بی، بو ئه وه چوون که : سوتره بو نوێژ خوین کاتی که موسته حه به به که ترسی ئه وه ی هه بی، که سی که به به رده می نوێژه که یدا بروات، به لām ئه گهر ترسی ئه وه ی نه بوو موسته حه به نییه سوتره دابنیت، به لām ئیمامی ئه بو حه نیفه بو ئه وه چوو که موسته حه به نییه له ناو مزگه وتدا سوتره دابنیت به لکو ته نه نا له ده شتاییدا موسته حه به به سوتره دابنیت ...

وه ئیمامی (شافعی) بو ئه وه چوو که رۆشتن به به رده می نوێژ خویندا حه رام نییه، مه گهر سوتره ی دابنیت، خو ئه گهر که سی که بروات ئه وه تاوان بار ده بی، وه ئیمامی (ئه حمه د)یش ده فه رمویت: رۆشتن

به بهردهم نوێژ خویندا چهرامه، خو ئهگهر كه سێك رۆشت به بهردهم نوێژ خویندا ئهوه ده بێت رێگری لێ بکریت، وه رێگری کردنی واجبه، وه كه ده فهرمویت: ((أَنْ رَدَّ الْجَارَ وَاجِبٌ، فَإِنْ أَبِي فَلِيَقَاتِلَهُ))، واته گهراندنه وهی كه سی رۆشتو واجبه، ئهگهر ههر وازی نه هیناو ویستی بپروات با شه پیکات له گه لید))، وه كه سی رۆشتو تاوانیکی گه وهی کردوو، به لام نوێژه كه به تال ناییته وه...²⁰

وتهی شیخ ئه لبانی له سه ر سوتره

(سه یید سابق) له (تمام المنه) دا ده لیت: ((موسته حه ببه بۆ نوێژ خوین كه له بهردهم خۆیدا سوتره یهك دابنیت، بۆ ئه وهی كه س به بهردهم نوێژه كه یدا نه روات خویشی له وه به ولاره نه روانیت)) ...

شیخ (ئه لبانی) ییش ره دی ده داته وه و ده فهرمویت:

((القول بالاستحباب ينافي الأمر بالسُّتْرَةِ فِي عِدَّةِ أَحَادِيثِ ذِكْرِ الْمُؤَلَّفِ أَحَدَهَا، وَفِي بَعْضِهَا النَّهْيُ عَنِ الصَّلَاةِ إِلَى غَيْرِ سِتْرَةٍ، وَبِهَذَا تَرْجَمَ لَهُ ابْنُ خَزِيمَةَ فِي صَحِيحِهِ فَرَوَى هُوَ وَمُسْلِمٌ عَنْ ابْنِ عَمْرِو مَرْفُوعًا: (لَا تَصِلُ إِلَّا إِلَى سِتْرَةٍ) ...)).

²⁰ سهیری کیتابی (الفقه على مذاهب الاربعة) بکه دانانی عبدالرحمن الجزیری یه، باسی زیاتری تیا به له سه ر خیلانی زانایانی جوار مهزه به که / والله أعلم

واته: ووتنی په سهندی یان موستهحه بی نه فی ئەو فهرموودانه دهکات که دانهر یهکیانی هیناوه و فهرمان به دانانی بهر بهست دهکات، ههتا له ههندیکیاندا قهدهغه ی نوێژ کردن به بی بهر بهست دهکات، ههه بهو شیوهیه ئیبن و خوزهیمه له سهحیحه کهیدا باسی کردوه، جائه و موسلیم به مهرفوعی له ئەبو هورهیره وه ئەگێرنه وه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: نوێژ مه که بهره و سوتره نه بیّت ((.

پاشان دهفهرموویت: ((وان مما يؤكد وجوبها، أنها سبب شرعي لعدم بطلان الصلاة، بمرور المرأة البالغة والكلب الأسود، كما صح ذلك في الحديث، ولنع المار من المرور بين يديه، وغير ذلك من الأحكام المرتبطة بالستر، وقد ذهب إلى القول بوجوبها الشوكاني في: (نيل الأوطار/ 3: 2) و (السييل الجرار / 1: 176) وهو الظاهر من كلام ابن حزم في: (المحلى: 4 / 8-15)..)).

واته: جا ئەو به لگهیه ی که پالپشته بو واجب بوونی سوتره، ئەوه یه که هۆیه کی شه رعیه به بو به تال نه بونه وه ی نوێژ به رۆشتن و تیپهه بوونی (ئافه تی بائغ و، سهگی رهش و، کهر)، به بهرده میدا – ئەگهه سوتره ی دانابوو – وهک له فهرمووده سهحیحه کهدا هاتوو، وه بو ریگرتن له تیپهه بوونی که سیک که به بهرده میدا بروات، جگه له و حوکمانه ی که په یوهستن به سوتره وه، وه ئیمامی (شه وکانیش) بو ئەوه چوو که سوتره واجبه، وهک له (نیل الاوطار) و (سیل الجرار) دا ئامازه ی پیداه، وه رواله تی وته ی ئیمامی ئیبن حهزم (ئهنده لوسی) یش ههه ئەوه یه که واجبه بیّت، وهک له (المحلی) دا ئامازه ی پی کردوه ((

ھىكمەت ئە دانانى سوتىرە:

پېش ھەموو شتېك پېويستە ئەوہ بزىنن كە دانانى سوتىرە بەندايەتى و عىبادەتە بۇ خۇاى گەورە و نزيك بوونەوہيە لىي، وە ئىمە مولزەم نين بەوہى كە نھېنى و ھىكمەتى ھەموو شتەگان بزىنن، بەلام زانايان لەسەر روالەتى فەرموودەگان ھەندېك ھىكمەت يان داناوہ لەسەر و جوبى سوتىرە، بەلام مەرج نىيە ئەوہ ھەمووى بن، رەنگە زۇر ھىكمەت ئە دانانى سوتىرەدا ھەبېت كە ئىمە نەى زانين، لەوانەش ھەندېك ئە زانايان كە باسيان كىردوہ:

1- ھەندېك دەفەرمون بۇ پاراستنى چاوى نوپۇز خويئە لەو شتانەى كە دەكەونە ئەو دىوى سوتىرەوہ .

2- ھەندېكى دىكە بۇ ئەوہ چوون كە دانانى دەبېتە ھۇى پاراستنى نوپۇز ئە بەتال بوونەوہى، ئەوېش بە تىپەر بوونى سەگى رەش و گويدىرېژ و ئافىرەتى بائغ بوو .

3- وە دەشلىن بۇ ئەوہيە ھەتا نوپۇز خويئە سەيرى ئەملاولا نەكات و مەشغول بېت، بەو شتانەى كە لىوہى نزيك .

4- ھەندېكى دىكە بۇ ئەوہ چوون كە سوتىرە دەبېتە ھۆكارى پاراستنى خشوع ئە نوپۇزدا و ھۆكارىكە بۇ زياد بوونى .

5- ھەندېكى دىكە بۇ ئەوہ چوون كە دەبېتە ھۆكارى دىارى كىردنى شوپنى سوجلە بە نزيك بوونەوہ لىي ..

6- ههنديكى ديكه بۇ ئەوہ چوون كه دەبیتە نیشانەیهك بۇ كهسى نوپژ خوین ههتا كهس به بهرده میدا نهروات و بزائن كه ئەمه نوپژ دهكات.

7- ههنديكى ديكه بۇ ئەوہ چوون كه سوتره پهيوه ندى به شهیتانهوه ههیه، چونكه رۇستنى شهیتان به بهردهم نوپژدا نوپژه كه دهبریت، ههر بویه شهرع جهختی لهسهر كردووه چونكه مرؤف شهیتان نابینیت ههتا ریگری بکات و نهیهلئیت به بهرده میدا تیپه ریٹ.

8- ههنديكى ديكهش بۇ ئەوہ چوون كه سوتره پاریزگاری دهكات له پاراستنى نوپژ له كهه و كورتی و خراپی و فهساد بوونی، وه خوای گهورهش واجبی كردووه بهندایهتی و په رسته شهكان به چاکی ئەنجام بدرین...

ههنديك له هوکارهكان له وتهی ئیمامی شهوکانی و نهوهوی وه رگیراون، ره حمهتی خوایان لیبیت. والله أعلم

ئەو شتانهی دهگرینه (سوتره) بهر بهست :

ههنديك شت ههن كه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) كردوونی به سوتره، خو ئەگهر ئەو شتانهش نهبن، بهلام ههرشتیكى ديكه ههبن هه مان حوكمی ئەو شتانه بن ئەوہ دهگرینه سوتره، بهو شهرتهی له زیراعیك یان بالئیک بهرزی یهكهی كه متر نه بیت، واته بالئیک كه ئەندازه كهی له ئەنیشكهوه بۇ سهری په نجهكانه كه متر نه بیت... لهو شتانهش كه پیغه مبهری خوا وهك سوتره كاری پیکردوون: رم یان نیزه، حهربه یان نیوه

شمشیر، گۆچان، کورتان، دار، سه‌رین یان پشتی، دیوار ... هەر شتیکی دیکهی هاوشیوهی ئەم شتانه دەکرێنه سوتره و بەر به‌ست بۆ نوێژ خوین ...

به‌و به‌لگهی پێغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموئیت: ((إذا صلا أحدكم فليستتر لصلاته ولو بسهم)).²¹ واته: ئەگەر که‌سیکتان ویستی نوێژ بکات با شتیکی له به‌رده‌میا دابنیت، ئەگەر تیریکیش بوو هەر دای بنیت)). یه‌ن ئەگەر به‌ تیریکیش بووه هەر سوتره دابنیت ...

به‌لام له‌و شتانه‌ی که‌ پێغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) کردوونی به‌ سوتره، له‌ فه‌رمووده‌کاندا هه‌ندیکی یان باس کراون، له‌وانه‌ش:

یه‌که‌م: کۆله‌که‌کانی ناو مزگه‌وت:

یه‌زیدی کوری ئەبی عوبه‌ید ده‌گیڕیته‌وه له‌گه‌ڵ سه‌له‌مه‌ی کوری ئەکه‌وه‌دا خوایان لی رازی بی‌ت، ده‌چوومه‌ مزگه‌وته‌وه، که‌ نوێژی رپووبه‌ کۆله‌که‌کانی مزگه‌وت ده‌کرد، ده‌ئیت منیش پیم ووت: ئەی ئەبو سه‌له‌م ده‌ت بینم تۆ رپووه‌ و کۆله‌که‌کان نوێژ ده‌که‌یت؟ ئەویش فه‌رمووی: ((إني رأيت النبي (صلی الله علیه وسلم) يتحرى الصلاة عندها)).²² واته: من

²¹ صحیح: سه‌ید سابق له (فقه السنه)دا باسی کردووه به‌ دوورو درێژی، ئیمامی ئەحمد و حاکم به‌ مه‌رفوعی ریوایه‌تیا‌ن کردووه، وه ئیمامی حاکم ده‌فه‌رموئیت سه‌حیحه‌ له‌سه‌ر مه‌رجی موس‌لیم، هه‌یه‌سه‌میش ده‌ئیت هه‌موو پیاوه‌کانی ئەحمد پیاو چاکان، وه شیخ ئەلبانی له‌ سلسله‌ی سه‌حیحه‌دا به‌ ژماره‌ی (2783) و سه‌حیحی ئیبن خوزه‌یمه‌ پله‌ی سه‌حیحی پێداوه‌ و ده‌فه‌رموئیت فه‌رمووده‌یه‌کی راسته ...

²² صحیح: بوخاری له (صحیح)ه‌که‌یدا به‌ ژماره‌ی (480) ریوایه‌تی کردووه .

پيغمبهري خوام (صلى الله عليه وسلم) د بېني ههولې ددا پرووه و نه م
 كوډلهكانه نوپژ بكات)).

وه ئيمامي عومهر رهزاي خواي لى بيت ديفه رموو: ((المصلون احق
 بالسواري من المتحدثين إليها)).²³ واته: نوپژ خوښنهكان حهق ترن به
 كوډلهكانى مزگهوت، له و كهسانه ي كه قسه يان له پال ده كهن)). واته:
 كوډلهكان شياوى نوپژ خوښنهكانه تا نوپژى له بهرده مه وه بكن له وهى
 خه لكى دانيشن و بو قسه كردن بيگرن، جا سه رنج بله!

پاشان به سه حيجى سابت بووه كه نه نه سى كورى ماليك خواي لى
 رازى بيت ديفه رموو: ((لقد رأيت كبار أصحاب النبي (صلى الله عليه وسلم)
 يبتدرون السواري)). واته: هاوه له گه وره كاني پيغمبهري خوام (صلى الله
 عليه وسلم) د بېني ههولې نه وه يان ددا پرووه و كوډلهكانى مزگهوت نوپژ
 بكن)).

دووه م: خه نجه ريان حه ربه (نيوه شمشير):

ئيمامي بوخارى و موسليم له عبدالله ي كورى عومهره وه خوا له خوى
 و بابى رازى بيت ده كي رنه وه: ((ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا
 خرج يوم العيد أمر بالحربة ، فتوضع بين يديه ، فيصلي إليها والناس وراءه.
 وكان يفعل ذلك في السفر . فمن ثم اتخذها الأمراء)). پيغمبهري خوا (صلى

²³ (نهمه ش ئيمامي ئيبين حه جهري عه سقه لانى له (فتح البارى) دا باسى كردووه ...

الله عليه وسلم) کاتیك رۆژی جهژن تهچوووه دهرهوه بو نوێژی جهژن (مصلاده)، فهرمانی ئەدا حهربهیهکیان ئەهیناو ئەیان دایه بهردهمی و رووبهرووی نوێژی دهکرد، خهئکهگهش لهدوایهوه بوون، جا ئەمه‌ی لهسه‌فهردا کرد، دوايش ئەمیره‌کان ئەو کاره‌یان کرد^{شم}..

هه‌ر ئەم فهرمووده‌شه که حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌به‌کان دیکه‌نه‌ موسته‌حه‌ببى سوتره له دهشت و دردا، ئەوان ئەگه‌ر له بیابانی‌کدا نوێژ بکه‌ن سوتره دادنه‌ین، ئەگه‌ر سوتره‌ش یان ده‌ست نه‌که‌وێت، ئەوه خه‌تیك له جیگه‌ی سوتره‌که ده‌کێشن و دیکه‌نه‌ سوتره، ئەمه‌ش له‌به‌ر رۆشنایی ئەو فهرمووده لاوازی که له کتیبه‌کانی فهرمووده‌دا هاتوووه و ریوايه‌ت کراوه، به‌لام سه‌حیح نییه و دروست نییه کاری پى بکریت، خو کار پیکردنیش نا‌شکرایه که بیدعه‌یه...

سێیه‌م: هه‌ندیك جار پێغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) و لاخه‌که‌ی دادنه‌ له نیوان خو‌یی و قیبه‌له، واته ده‌یکرده سوتره:

عبدالله ی کورى عومه‌ر خوا له خو‌یی و بابی رازی بی‌ت ده‌گێرێته‌وه:
((ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يعرض راحلته فيصلي إليها)). واته:
 پێغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌ندیك جار و لاخه‌که‌ی دادنه له نیوان خو‌ی و قیبه‌له و، رووی تى ده‌کرد له نوێژه‌که‌یدا، واته ده‌یکرده سوتره²⁴..

²⁴ متفق عليه: بوخارى و موسليم و ئە بو داود و جکه ئە وانیش ریوايه یان کردوووه...

واته دروسته ئەگەر گیانداریک له جیگهی خۆیدا جیگیر بوییت
بکریته سوتره، بهو جوړه له مۆلگهی خوی سابت بوییت و نه‌روات...

وه ئیمامی نه‌وه‌ویش د‌فه‌رموییت: ((فيه دليل على جواز الصلاة الى
الحيوان، وجواز الصلاة بقرب البعير، بخلاف الصلاة في أعطان الابل)). واته:
فه‌رمووده‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که دروسته رووه و نازهل نوپژ بکریت،
له‌گه‌ل ره‌وایی نوپژ کردن نزیک‌ی و شتر، به پیچه‌وانه‌ی نوپژ کردن له شوینی
راگرتنی و شتردا)). شرح صحیح مسلم – المنهاج.

وه پپویسته نوپژ خوین ئاگادارییت، که ئەم حوکمه شوینی راگرتنی
و شتر ناگریته‌وه، له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی: ((لا تصلوا في مبارك الابل فإنها من
الشياطين))^{٢٥} واته: نوپژ مه‌که‌ن له مۆلگه‌ی و شتردا، چونکه له شه‌یتانه ((.

چونکه دوور نییه شه‌یتانی له‌گه‌ل نه‌بییت و مه‌کۆی شه‌یتان نه‌بییت و
رپگری نوپژ کردنه‌که‌ش تیدا له‌به‌ر ئەوه بییت، چۆن پیغه‌مبه‌ری (صلی الله
عليه وسلم) رپگری کرد له نوپژ کردن لهو جیگای که تیدا غافل بوون بۆ
نوپژی به‌یانی، و (عیله‌ت) هۆکاره‌که‌ی گیرایه‌وه و فه‌رمووی: ((ذلك المكان
حضرنا فيه الشيطان)).^{٢٦} واته: ئەوه ئەو شوینه‌یه که شه‌یتانی تیدا بوو
له‌گه‌ل مان ((.

²⁵ صحیح : رواه ابو داود (493) ، واحمد (18067) ، وصححه الالبانی رحمه الله فی
صحیح الجامع (7351).

²⁶ صحیح : رواه ابو داود والترمذی وابن ماجه (الأرواء)

ئەوێشی کە بەلگەییە لەسەر نوێژ کردن لە شوینی راگرتنی نازەلهکانی دیکە ئەو فەرموودەیە کە پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموێت: ((صلوا فی مرائب الغنم ولا تصلوا فی أعتان الابل)).^{بیئە} واتە: نوێژ بکەن لە مۆلگەیی مەردا، بەلام نوێژ مەکەن لە مۆلگەیی و شتر دا.

فەرموودەکە بەلگەییە لەسەر دروستی (حەلائی) نوێژ کردن لە شوینی راگرتن (مۆلگەیی مەرۆ، کردنی بە سوترە، وە نادروستی (حەرامی) نوێژ کردن لە شوینی راگرتن (مۆلگەیی و شتردا، ئەمەش گوتەیی بەهیزی ئیمام (ئەحمەد) رەحمەتی خوای لیبییت، کە دەفەرموێت ((هەر کەس نوێژ بکات لە مۆلگەیی و شتر دا دەبییت نوێژکەیی بکاتەو))...

چوارەم: کۆپان یان دارو تەختەیی کورتانی ولأخ (وشت):

ئیمامی بوخاری لە صەحیحە کەیدا بە ژمارەیی (485) لە عبدالله ی کوری عومەرەو خوا لە خوئی ی بابی رازی بیئت دەگیڕیتەو: ((کان رسول الله صلى الله عليه وسلم يأخذ هذا الرجل، فيعدله، فيصله إلى آخرته، أو قال مؤخره)). واتە: پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەو تەختەیی دوای کۆپانی ولأخە کەیی دەهیناو دای دەنا، یان دای دەمەزراند، وە پرووی تێ دەکرد و دیکردە سوترە)). وە عبدالله ی کوری عومەر بوخوئی ئەم کارەیی دەکرد، وە هەر خووشی ئەم فەرموودەمان بو دەگیڕیتەو، پاشان دەگیڕیتەو پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((إذا وضع أحكم بين

²⁷ صحیح: رواه الترمذی (348)، وصححه الالبانی فی صحیح الجامع (3787).

بیدیە مثل مؤخره الرحل فلیصل ولا یبالی من مر وراء ذلك)) تییە واتە: ئەگەر کەسیک له ئۆوه وەک و ئەو دارە لە بەر دەستدا بێت کە وەک کورتانی و لاخ وایە، ئەو بە نوێژە کە بەکات، وە هیچ گۆی نەدات بەهەر کەس کە بەو دیوی سوترە کەدا بروتا)) .

پێنجەم: دار یان درەخت:

کە دەلەین دار یان درەخت، مەبەست مان پێی قەدی دارە کە یە، نە کە لاو گوێ کە، لەبەر ئەوەی لە فەرموودە یەکی (حسن) دا هاتوووە کە ئیمامی (علی) خوای لێ رازی بێت بۆمانی دەگێرێتەو: ((لقد رأيتنا ليلة بدر وما منا إنسان إلا نائم إلا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فإنه كان يصلي إلى شجرة ويدعو حتى أصبح)). واتە: شەوی (بەدر) کەسیک له

²⁸ ئەم دوو فەرموودە: لە بوخاری و موسلیم دا هاتوون بە حیا، بەلام ئەم فەرموودە یان تەلحەش بۆمانی ریوایەت کردوو، کە لەفزه کە بەم جۆرە یە: ((كنا نصلي والدواب تمر بين أيدينا فنذكر ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال مثل مؤخره الرحل تكون بين يدي أحدكم فلا يضره من مر بين يديه)) ئیبن ماجه و جگه ئەویش ریوایەت یان کردوو: وە مانای فەرموودە کە بەم جۆرە یە:

تەلحە خوای لێ رازی بێت دەگێرێتەو: ئیمە نوێژمان دەرکرد، ئازەل تیبەری بە بەر دەماندا، ئەمەمان بۆ پیغەمبەری خوا گێرایەو (صلی الله علیه وسلم)، ئەویش فەرمووی: تەختە ی دوا کۆپانی و لاخ بەسە لە بەر دەمتا بێت، ئیتر هەرچی بە بەر دەم نوێژە کە تدا تیبەری زیانی نییە بۆتان)) .

²⁹ حسن الاسناد: ئیمامی ئەحمەد و نەسائی گێراویانە تەو بە سەنەد یکی چاک / شیخ ئەلبانی له (صیفة الصلاة) دا دەفەر مویت سەنەد کە ی چاکە و پەلی حەسەنی پێداو بە ژمارە ی (823). والله أعلم

ئیمه نه ده بیانی ئیلا هه موومان نوستوبین، تهنه پیغه مبهری خوا نه بیته (صلی الله علیه وسلم) که رووبه داریک نوێژی ده کرد و ده پارایه وه ههتا نزیکی به ره بهیان ((.

شه شه م: رووبه جیگه و پیخه فی نوستن:

ئیمامی بوخاری له سه حیه کهیدا و له بابی (التطوع خلف المرأة) دا له خاتو عایشه وه خوی لی رازی بیته بو مان ده گێرپته وه: ((ان النبي صلى الله عليه وسلم) یصلی، وانا راقدة معترضة على فراشه، فإذا أراد أن یوتر أيقظني، فأوترت)). واته: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نوێژی ده کرد، وه منیش له نیوان نه و قبیله کهیدا راکشابوو م له سه ر جیگای نوستنه کهی، جا نه گهر ویستبای نوێژی (وه تر) بکات منیشی له خه و به خه بهر ده هینا، وه منیش نوێژی (وه تر) م ده کرد ((.

حه وته م: چه قانندن و دانانی داریک به زه ویدا:

له فهرمووده یه کی دیکه ی سه حیه دا که ئیمامی بوخاری و موسلیم له نه بی جوحه یفه وه بو مان ده گێرپته وه، نه بو جوحه یفه فهرموویه تی: ((خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم) بالهاجرة إلى البطحاء فتوضأ فصلی الظهر ركعتين والعصر ركعتين وبين يديه عنزة تمر بين يديه المرأة والحمان)). واته: رۆژیکیان له گهرمای نیوه رۆدا بوو، پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هات بۆلامان، له (بطحاء) سه یلاوی مه که که دا، و ده ست نوێژی شو رد و، دوو رکات نوێژی نیوه رۆ و، دوو رکات نوێژی عه سری پی کردین، وه له به رده میدا داریک یان گۆچانیك چه قینرابوو، که له و دیو گۆچانه که وه ئافره ت و گویدرێژ تییه ر ده بوون)).

باس

گێڕانهوهی کهسی رۆشتوو به بهردهم نوێژ خویندا

وه باسیك له سهر فهرموودهی (فإن أبی فلیقاتله) و حوكمه كانی

ئهگەر كهسیك به بهردهم نوێژ خویندا رۆشت دروسته بۆ نوێژ خوین به دهستی ریگری ئی بکات و نهیه ئیت بپروات.

به بهلگهی ئهو فهرموودهی که ئیمامی موسلیم دهیگێرپهتهوه: رۆژیک ئهبی سهعیدی خودری نوێژی دهکردو سوترهیهکی داناوو له بهردهمیدا، وه (ئهو صالحی سهمان) له لایهوه نوێژی دهکرد، لهو کاتهدا لایکی (بهنومعیط) ویستی له بهردهم ئهو سهعیدهوه تیپهپریت، ئهویش دهستی نا به سنگیهوه و لاهه کهش سهیری کرد هیچ رینگیهکی تر نهبوو له بهردهم ئهو سهعیدهوه نه بیت، بویه گهراپهوه بۆئهوهی تیپهپریت، ئههجاره ئهو سهعید له جاری یهگهه توندتر دهستی نابه سنگی لاهه کهوه، ئهویش وه ستاو دهستی کرد به جنیودان به ئهو سهعید، خهکی کۆبونهوه، پاشان لاهه که چوو بۆلای مهروان و شکاتی له ئهو سهعید کرد له سه ره ئهوهی لئی بینووه، ئهو سهعیدیش چوو بۆلای مهروان و مهروانیش پئی ووت: ئهوه چیه له گهه ئهو برزایه تدا؟ وا شکاتت ئی دهکات؟ ئهو سهعیدیش فهرمووی خۆم گویم له پیغه مبهری خوا بوو (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی ((إذا صلی احدکم إلى شیء یستره من الناس، فأراد أحدنا ان یجتاز بین یدیه، فلیدفعه، فإن أبی فلیقاتله إنما هو شیطان)) .واته: ئهگەر

كهسیكتان نوێژی ئەگردوو بەر بەستی دانابوو بوئەوهی لهخهئگی
بپارێزیت، كهسیكیش وویستی بهبەر نوێژهكهیدا تیپهپریت با ئەو نهیهئیت
و پائی پێوه بنییت، ئەگەر وازی نههیناو نهگهراپهوه باشهپری لهگهڵ بکات،
چونکه ئەوه شهیتانه ((....

ههروهها: لهپروایهتیکی دیکهدا هاتوو پینغهمبهری خوا (صلی الله
عليه وسلم) دهفهرمویت: ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ يُصَلِّي، فَلَا يَدْعُ أَحَدًا تَمْرَ بَيْنَ
يَدَيْهِ، فَإِنَّ أَبِي فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّ مَعَهُ الْقَرِينَ)).³⁰ واته: ئەگەر یهکیکتان نوێژی
کرد با رینگا نهداث هیچ كهس بهبهردهمیدا (یاخود لهبهردهمیهوه) بپروات،
خۆ ئەگەر ههر رۆیشت و كوئلی نهدا، با لهگهئیدا بهشهپر بییت، چونکه ئەوه
(قهیرینی) لهگهئدایه ((. واته: شهیتان فهیرمانی پێ دهکات.

ئێبن حهجهری عهسقهلانی له (فتح الباری)دا دهفهرمویت:

(ئیسماعیلی) به زاراوهی: ((فَإِنَّ أَبِي فَلْيَجْعَلْ يَدَهُ فِي صَدْرِهِ وَيُدْفَعَهُ،
وَهُوَ صَرِيحٌ فِي الدَّفْعِ بِالْيَدِ. وَنَقَلَ الْبَيْهَقِيُّ عَنِ الشَّافِعِيِّ أَنَّ الْمُرَادَ بِالْمَقَاتِلَةِ دَفْعَ
أَشَدِّ مِنَ الدَّفْعِ الْأَوَّلِ، وَمَا تَقَدَّمَ عَنِ ابْنِ عَمْرٍو يَقْتَضِي أَنَّ الْمَقَاتِلَةَ إِنَّمَا تَشْرَعُ إِذَا
تَعَيَّنَتْ فِي دَفْعِهِ، وَبِنَحْوِهِ صَرَحَ أَصْحَابُنَا فَقَالُوا: يَرُدُّهُ بِأَسْهَلِ الْوُجُوهِ فَإِنَّ أَبِي
فَبَأْشَدِّ، وَلَوْ أَدَّى إِلَى قَتْلِهِ . فَلَوْ قَتَلَ فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ ؛ لِأَنَّ الشَّارِعَ أَباحَ لَهُ
مَقَاتِلَتَهُ، وَالْمَقَاتِلَةُ الْمُبَاحَةُ لَا ضَمَانَ فِيهَا. وَنَقَلَ عِيَاضٌ وَغَيْرُهُ أَنَّ عِنْدَهُمْ خِلَافًا
فِي وَجُوبِ الدِّيَةِ فِي هَذِهِ الْحَالَةِ. وَنَقَلَ ابْنُ بَطَّالٍ وَغَيْرُهُ الْإِتِّفَاقَ عَلَى أَنَّهُ لَا يَجُوزُ

³⁰ صحیح: موسلیم ریوایه تی کردوو (506).

له المشي من مكانه ليدفعه، ولا العمل الكثير في مدافعته؛ لأن ذلك أشد في الصلاة من المرور)).

واته: ئەگەر هەر وازی نەهینا و ویستی بروت، با دەست درێژ بکات بۆ سنگی و بیگپرێتەوه)). ئەوەش ئاشکرایە لە رووبەر و بونەوه و گیرانندنەوهی بە دەست، وه (بەبیهەقی) یش لە (شافعی) یەوه نەقلی کردووه: که مەبەست لە (بە جەنگان یان شەرکردن) گیرانندنەوهیەتی بە توندی لە گیرانندنەوهی یەگەم، وه ئەوەش که پیشتر لە ئیبن عومەر وه باس کرا، ئەوەیە که شەرکردن یان موقاتە لە ئەو کاتە دەبێت که بیگپرێتەوه، وه هاوولانمان بە راشکاوی هەر بەهاوشیوهی ئەمە ئامازەیان پێداوه، وه وتووینە: دەیگپرێتەوه بە ئاسان ترین جۆر، بەلام ئەگەر هەر هات و بێ گوێیی کرد ئەوه بە توند تر، ئەگەر گیرانندنەوهی بێتە هوکاری مردنی، خۆ ئەگەر مردیش هیچی لەسەر نییه، چونکه شەرعی شەرکردنی لەگەڵدا بۆ موباح کردووه، وه شەرکردنی (ئیباحه) زەمانی نییه، وه (عیاض) و جگە ئەویش نەقلیان کردووه: که خیلافیان هەیه لە واجبی فیدیە لەم کاتەدا، وه (ئیبن بطلال) و جگە ئەویش نەقلیان کردووه: که کۆرا لەسەر ئەوهیە که بۆی نییه بروت و لەجیگە خۆی بجوێت بۆ دوورخستنەوهی ئەو کەسە به بەر دەمیدا دەروات، چونکه ئەوه زۆر توندتره له نوێژدا له رۆشتن به بەر دەم نوێژ خویندا)...

ئیمام ئەحمەد (رحمه الله) دەفەر مویت:

((ان رد العار واجب)). واتە: گەراندنەوهی کەسی رۆشتو بەبەردەم نوپژدا واجبە ((فَأَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَهُوَ آثِمٌ)) وه ئەگەر هەر کەس نەیکات، واتە نەگەرپێتەوه تاوان بار دەبێت...^{تسه}

بۆ ئەمەش ئەوه دەکەنە بەلگە کە پێغەمبەری خوا (صلى الله عليه وسلم) فەر موویەتی: ((فليدفعه)) بابیگەرپێنیتەوه. کەراستی فەرمانە کە لەمەدا بۆ واجب بوونە (وجوب)، وه واجبیبە کەش بەوه بەهیز دەبێت کە دەفەر مویت (صلى الله عليه وسلم): ((فإن ابى فليقاتله)) واتە: ئەگەر هەر وازی نەهیناو ویستی بپروات با شەربکات لەگەڵیدا، وه مەبەست لە ((فليقاتله)) باشەری لەگەڵ بکات، رێگری کردنە لەکەسی رۆشتوو بەبەردەم نوپژە کەدا بەتوندی، هەر وه ها فەر موودە کە ی کە دەفەر مویت: ((لو يعلم العار بين يدي المصلي.....)).

³¹ سه یری ألانصاف بکه (602/3).

ئه و شتانه رۆشتنیان به بهردهم نوپژ

خویندا نوپژدهکی به تال دهکه نه وه:

پهغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: ((فإذا لم يكن بين يديه مثل آخره الرجل فإنه يقطع صلاته الحمار والمرأة والكلب الأسود)).³² واته: ههه کهس نوپژ کردو سوتره دانه نابوو وه به کیکه له مانه (سهگی رهش و گوئ درپژ و ئافره تی بالغ به بهردهمیدا رۆشت نوپژدهکی ده برپیت) واته به تالی ده کاته وه)).

ئه مهش وه لآمه بو ئه وانه ی که ده ئین (هیج شتیک نوپژ نابریت) به به لگه ی ئه وه فهرمووده (ضعیف) که ده ئیت: ((ان الصلاة لا يقطعها شيء)). واته: هیج شتیک نوپژ نابریت))، که ئه مهش به لگه نییه و نابیته (حوجه) چونکه فهرمووده کی لاوازه و (اضطرب) کراوه.^{سمه}

ههه چهنده ئه م (فهرمووده) له چهنده شوپنیک ی تره وه رپوایهت کراوه به لآم به هه مان جوهره موویان لاوازن (ضعیف) ن.

³² صحیح: رواه ابن ماجه (719) ومسلم (1/365/510) والنسائي (2/63) و الترمذي (1/212/337) وابوداود (2/394/688) وصححه الالبانی (رحمه الله) .

³³ ضعيف : فهرمووده که لاوازه و صحیح نییه، وه شیخ ئه لبانی (رحمه الله) پله ی لاوازی پیداره له (ضعیف سنن أبي داود) به ژماره ی (116 و 117) و ههروهه له (سلسلة الضعيفة) (5661).

حوکمی

ئەو کەسە ی کە (ئافرەتی بائغ) یان (سەگی رەش)

یان (گویدریژ) بە بەردەم نوێژە کەیدا بڕوات:

ئەگەر کەسێک نوێژی دەکردو سوترە دانابوو، وە روو بە سوترە کە ی نوێژی دەکرد، بەلام ئافرەتییکی بائغ یان سەگیکی رەش یان گویدریژیکی له نیوان خۆیی و سوترە کەیدا تیپه‌ری، ئەو پێویستە نەبە ئییت و بی گێریتە وە ئەگەر بە توندیش بوو، بەلام ئەگەر هاتوو هەر رۆشت ئەو نوێژە کە ی بەتال دەبیتە وە، وە پێویستە نوێژە کە ی بپریت و درێژی پینەدات و، دووبارە نوێژە کە ی بکاتە وە، ئەویش بە بەلگە ی ئەو فەرموودی کە ئەو زەر بۆمانی دەگێریتە وە پێغه‌مبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: ((تعاد الصلاة من ممر الحمار والمرأة والكلب الأسود وقال الكلب الأسود شیطان)).³⁴ واتە: دەبیت نوێژە کە ی بکاتە وە یان دووبارە ی بکاتە وە، ئەو کەسە ی کە گویدریژو ئافرەت (بائغ) و سەگی رەش بە بەردەم نوێژە کەیدا بڕوات، وە فەرمووی سەگی رەش شەیتانە ((.

³⁴ صحیح: فەرموودە کە راستە، شیخ ئەلبانی له (السلسله الصحیحه) بە ژمارە ی (3323) و (صحیح ابن حبان) پله ی صەحیحی پێداو و دەفەرمویت فەرموودە یه‌کی صەحیحە.

هه ندىك له و نه حكامانهى

كه په يوه ندىيان به سوتره وه هه يه

په كه م:

سوترهى ئيمام سوتره يه بو ئه وانهى كه له دوايه وه نوێژ ده كهن، واته مه ئوممه كان: نه گهر كه سيك له دواى ئيمامه وه نوێژى كرد بوى نيه سوتره دابنيت، چونكه سوترهى ئيمام سوتره يه بو ئه و كه سانهى كه له دوايه وه نوێژ ده كهن، ئه مه ش به فهرموودهى سه حيح و سه سن سابت بووه، وه هيج كه س نيه پيچه وانهى ئه مهى وتببت، له بهر بوونى به لگه ي سه حيح له باره يه وه، له وانه ش:

طه لحه خواى لى رازى بيت بو مان ده گير پته وه پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: ((سُتْرَةُ الْإِمَامِ سِتْرَةٌ لِمَنْ خَلْفَهُ))^ه. واته سوترهى ئيمام سوتره يه بو ئه وانهى كه له دوايه وه نوێژ ده كهن)).

³⁵ (ئيمامى ترمزى ريوايه تى كردووه، به لام فهرمووده كه سه حيح نيه، به لكو به لاي زورينه ي فهرمووده ناسانه وه لاوازه، وه ك حافظ ئيين حه جهر له (فتح البارى) دا فهرموويه تى، به لام ئه بو عيسى ده فهرموويت فهرمووده كه ي ته لحه راسته، به لام شيخ ئه لبانى له سونه نى ترمزى دا پله ي سه سنى پيداوه به ژماره ي (335) و له گه ل (الارواء) دا وده فهرمويت فهرمووده كه پله ي سه سنى پيده دريت له چه ند ريگه يه كه وه، وه ئه هلى عيلم كاربان به م فهرمووده كردووه

پاشان ههندیکی دیکه له زانایان فهرموودهی ((إِئْتَمَا الْإِمَامِ جُنَّةً)).³⁶ کردوو به بهلگه، که واتای زاراوهی فهرموودهکه دهئیت: ئیمام قهئغانه)). وه ههندیك له زانایان دهفهرموون ئیمام قهئغانه بۆ ئهوانه‌ی له دوایه‌وه‌ن ههتا بیان پارێزیت له کهم و کورتی..

ههروه‌ها ئیبن عه‌باس بۆمان ریاویه‌ت ده‌کات و ده‌گێرپێته‌وه: سواری ماکه‌ریك (الاتان) بووم و ته‌مه‌نم نزیکی بائع بوون ئه‌بو، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له مینا نوێژی ئه‌کرد و خه‌ئکیش له دوایه‌وه، به‌به‌رده‌م چه‌ند ریزیکدا به‌ولآخه‌که‌وه تێپه‌ریم و، پاشان و‌لاخه‌که‌م به‌ره‌لا کرد به‌وه‌رپێ خۆم هاتم نوێژم دابه‌ست له‌گه‌ئیاندا ، وه‌که‌س نکوئێ و ئیناکاری ئه‌و کاره‌ی نه‌کردم ...^{بسه}

ئیمامی نه‌وه‌وه ره‌حه‌ته‌ی خوای لی بێت ده‌فه‌رموویت: ((فیه أن ستره الإمام ستره لمن خلفه، والله أعلم)). واته: فه‌رمووده‌که حوکمی ئه‌وه‌ی تێدایه که: سوتره‌ی ئیمام سوتره‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی که له دوایه‌وه نوێژ ده‌که‌ن، والله أعلم)).

³⁶ صحیح: موسلیم ریاویه‌تی کردوو، به‌لام ته‌واوی فه‌رمووده‌که به‌م جو‌ره‌یه:

((إِئْتَمَا الْإِمَامِ جُنَّةً يُقَاتِلُ مِنْ وِرَائِهِ ، وَيَتَّقِي بِهِ ، فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا ، وَإِنْ أَمَرَ بِغَيْرِهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِتَهُ وَزْرًا)). وه به‌م زاراوه‌ش هاتوو: ((إِئْتَمَا الْإِمَامِ جُنَّةً، فَإِذَا صَلَّى فَأَعْبَدُوا فَغُودُوا، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَطُوبُوا؛ اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، فَإِذَا وَقَفَ قَوْلُ أَهْلِ الْأَرْضِ قَوْلَ أَهْلِ السَّمَاءِ خَفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)).

³⁷ (متفق عليه: بوخاری و موسلیم و هه‌ر جو‌ار سوننه‌که ریاویه‌تیان کردوو.

ههروهه (سهیید سابق) له (فقه السنه) دا له بابی سوتره ی ئیمامدا
 ئەم فەرموودهی هیناوه و شیخ ئەلبانیس بێدنگه‌ی له‌سه‌ر کردووه،
 بێدچیت فەرمووده‌که سه‌حیح بیٔ، ئەگه‌رنا شیخ ئەلبانی له (تمام
 المنة) دا هه‌ر قسه‌یه‌کی له‌سه‌ر ده‌کرد، ئەویش له‌ عه‌مری کوری شو‌عه‌بیه‌وه
 ئەویش له‌ باوکی یه‌وه له‌ باپیری یه‌وه هاتووه ده‌فه‌رمووت: له‌ به‌رزایی
 ئەزاخیره‌وه — که‌ه‌ جیگه‌یه‌کی نزیکه‌ له‌ مه‌که‌وه — ئەهاتینه‌ خواره‌وه له‌ گه‌ل
 پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)، کاتی نوپژ هات، پیغه‌مبه‌ری خوا به‌ره‌و
 دیواریک نوپژی دابه‌ست، ئیمه‌ش له‌ دوایه‌وه نوپژمان دابه‌ست،
 به‌رخۆله‌یه‌ک هاته‌ به‌رده‌می، ئەوه‌نده‌ی پال به‌ به‌رخۆله‌که‌وه نا هه‌تا سکی
 لکاند به‌ دیواره‌که‌وه، ئینجا به‌رخۆله‌که‌ هات و له‌ دوایه‌وه تپه‌ری...³⁸

رواله‌تی فەرمووده‌که به‌لگه‌ی ئەوه‌ی تپدایه‌ که‌ سوتره‌ی ئیمام
 سوتره‌یه‌ بۆ ئەوانه‌ی که‌ له‌دوایه‌وه نوپژ ده‌که‌ن ... واته‌ ئەگه‌ر که‌سیک
 ویستی به‌ به‌رده‌م مه‌نوم دا تپه‌ریت دروسته‌، با ئافه‌رتیکی با‌لغ یان
 گویدرپژیکیش بیٔ، چونکه‌ ئەم فەرمووده‌ و فەرمووده‌که‌ی ئیبن عه‌باس
 به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرایه‌ بۆ ئەمه‌

دووهم:

سوننه‌ت وایه‌ بۆ که‌سی نوپژ خوین که‌ له‌ سوتره‌که‌یه‌وه نزیک
 ببیته‌وه: زانایان بۆ ئەوه‌ چوون که‌ سوننه‌ته‌ نوپژ خوین له‌ سوتره‌که‌یه‌وه
 نزیک بیٔ، وه‌ هه‌روه‌ها رپزه‌کانی نوپژی جه‌ماعه‌ت، که‌ ئەوه‌نده‌ له‌یه‌ک

³⁸ ئیمام ئەحمه‌د و ئەبو داود گیراویانه‌ته‌وه .

نزیک ببنهوه تهنه شوینی سوجده بمینیتتهوه، نهو ئەندازەش که نوێژ خوین له سوتره کهیهوه نزیک بێت زانیان قسهی جیاوازیان ههیه له بارهیهوه، وهک پێی دهئین: (بین یدی المصلی) ههندیك وهک (ئین المنذر) دهئین (سی) باله له قاجی نوێژ خوینهوه... که ئەمهش مهزههبی (حهنهل) یه کانه. ^{سه} وه لای ههندیکی دیکه تا کۆتایی شوینی (سوجده) کهیهتی نهویش له بهر رۆشناهی فهرمووده کهی: ((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُصَلِّ إِلَى السُّتْرَةِ وَلْيَبْدَأْ مِنْهَا لَا يَقْطَعِ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتَهُ)).^ج واته: ئەگەر که سیک له ئیوه ویستی نوێژی بکات، با روو به رووی سوتره یان به ربه سیک نوێژ بکات و، لێ نزیک ببیتتهوه، بۆ نهوهی شهیتان نوێژه کهی پێ نه بریت ((.

فهرمووده که ئاشکرایه له فرمان کردن به نزیک بونهوه له سوتره، پاشان ئیمامی بوخاری و ئەحمده له بیلالهوه خوای لێ رازی بێت دهگیرنهوه: ((كان صلى الله عليه وسلم يقف قريبا من السترة فكان بينه وبين الجدار ثلاثة أذرع)).^ج واته: پێغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم)

³⁹ الأَنْصَاف (2/94).

⁴⁰ صحیح: فهرمووده که سه حیه، ئیمامی ئەحمده له موسنه ده کهیدا به ژماردی (15756) ریوایهتی کردووه، وه ئەبو داود به ژماردی (695) و (نه سائی) به ژماردی (748) و (ئین خوزهیمه) به ژماردی (803) و ئیمامی سیوطی له (صحیح الجامع الصغیر) دا به ژماردی (650) هیناوییهتی، وه شیخ ئەلبانی رهحهتی خوای لێ بێت له (مشکاة المصابیح) و (تمام المنه) و (صفة الصلاة النبوی) و (سیلسیلهی سه حیه) و جگه نهوانیش پلهی سه حیهی پێداوه و ده فهرموویت فهرمووده کی سه حیه ...
⁴¹ ئیمامی بوخاری به ژماردی (2/459) ریوایهتی کردووه، ئیمام ئەحمده دیش له موسنه ده کهیدا ریوایهتی کردووه.

كاتێك نوێژی دهكرد خۆی نزیك دهكردوه له سوترهكهى، وه له نیوان خۆی و دیوارهكهدا ئەندازهی (سى) بال بوو ((. واته پێغه‌مبهری خوا كاتێك دهووستا بۆ نوێژ كردن (سى) بال له دیوارهكهوه دوور بوو)). وه ههر لهگه‌ڵ ئەمه‌شدا ئیمامی بوخاری و موسلیم له سه‌هلی كوری سه‌عدی ئەلساعدی، رىوايه‌تیان كردوه كه ده‌گێرێته‌وه: ((كان بين مصلی رسول الله صلى الله عليه وسلم وبين الجدار ممر الشاة)). واته: ئەندازهی نیوانی سوچدی پێغه‌مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و دیواری مزگه‌وته‌كه به‌ئەندازهی پێره‌وی رۆشتنی (شاة) مه‌رێك بووه)).^{بش}

به‌لام ده‌بینین هه‌ندێك كه‌س زیاره‌وی ده‌كهن له‌م سونه‌ته‌دا، به‌و جو‌ره‌ی كاتی وا هه‌یه ئەوه‌نده له سوتره نزیك ده‌بنه‌وه كه شوینی سوچه‌كه‌یان بۆ نامینیته‌وه، بۆیه كاتێك كه ئەچنه سوچه كه‌مێك ده‌گه‌رێنه دواوه، پاشان كه هه‌لده‌ستنه‌وه دووباره ده‌چنه پێشه‌وه له سوتره‌كه، ئەمه‌ش هه‌له‌یه‌کی به‌رچاوه له‌ناو ئەو كه‌سانه‌دا كه زیاده‌رۆیی ده‌كهن له نزیك بوونه‌وه رۆبه‌ سوتره‌كه‌یان ...

سپیهم:

دروسته كه‌سیكى دانیشتوو یان نوستو بكریته سوتره: ئەگه‌ر كه‌سیك چوویه ناو مزگه‌وتیك و شتیكى ده‌ست نه‌كه‌وت بى‌كاته سوتره، دروسته بۆی بچیته پستی كه‌سیكى دانیشتوووه و، بى‌كاته سوتره، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر كه‌سیك نوستبو دروسته بكریته سوتره، چونكه سابت بووه كه

⁴² (متفق عليه: بوخاری (455/2) و موسلیم (59/2) رىوايه‌تیان كردوه .

پێغه‌مبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ڕوو بە و شتر نوێژی کردوو و کردووێتی بە سوتره، وهك له فهرمووده‌كه‌ی عبدالله ی كوری عومه‌ردا هاتوو، خوا له خۆیی و بابی رازی بیٔ، ئه‌گه‌ر گیاندار بكریته سوتره ئه‌وه م‌رؤف هه‌ق‌تره به‌وه‌ی بكریته سوتره، ئه‌مه‌ش له فهرمووده‌كه‌ی خاتو عائیشه‌دا دیاره، كه ده‌گیرێته‌وه من وهك و جه‌نازه راكشابووم و، پێغه‌مبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ڕوو به‌من نوێژی ده‌کرد، یان من له نیوانی پێغه‌مبەری خودا و قیبله‌كه‌یدا وهك جه‌نازه راكشابووم، پاشان شیخ ئه‌لبانی له (كتاب السُّتْرَةِ) ده‌فه‌رموویت: دروسته بۆ نوێژ خوین له‌دوای كه‌سیكه‌وه نوێژ بكات و بیکاته سوتره، چونكه ئه‌و كه‌سه‌ی دانیشتوووه بۆ ئه‌و كه‌سه وهك سوتره وایه كه نوێژ ده‌كات ... والله أعلم^{سشم}

به‌لگه‌ش بۆ ئه‌مه له كارو پیشه‌ی پێشیانمان، ئه‌و (ئه‌ته‌ره) سه‌حیحه‌یه، كه ئیبن (هانی) له (مسائله) له ئیمام ئه‌حمه‌ده‌وه ره‌حه‌ته‌ی خ‌وای لى بیٔ (ب/1/66) دا ده‌ئیت: ((رأني أبو عبدالله يعني إمام أحمد وأنا أصلي وليس بين يدي ستره، وكنت معه في المسجد الجامع فقال لي: أستر بشئ فاستترت برجل)). واته: ئه‌بو عبدالله كه ئیمام ئه‌حمه‌ده، بینیمی كه من نوێژم ده‌کرد، و له‌به‌رده‌مدا سوتره نه‌بوو، واته ڕوو به سوتره نوێژم نه‌ده‌کرد، وه منیش له‌گه‌ڵ ئه‌و بوم له مزگه‌وته‌ی (الجامع)، پێی ووتم: شتیک بکه به سوتره، یان بچۆ به‌رده‌م سوتره‌یه‌ك، منیش چوومه به‌رده‌م پیاویك و کردم به سوتره)).

⁴³ (السنن المنسية للشيخ ناصر الدين الالباني (ص3).

ئەمەش بەلگەیه بۆ ئەوەی که دروسته کهسی نوێژ خوین بچیتە بەردەم کهسیکی دانیشتوو ... ئەمەش له بابی چاکه کردنه ئەگەر کهسیک بینی کهسیکی دیکه له دوايه وه نوێژ دهکات چاوه‌ڕێ بکات و هه‌ئنه‌سیت له جیگه‌ی خۆی، هه‌تا ئه‌و کهسه نوێژه‌که‌ی ته‌واو دهکات....یان ئەگەر ویستی ب‌روات با شتیك له بەردەم نوێژ خوینەکه‌دا دابنیت بۆ سوتره ...

چوارهم:

نابیت خه‌ت بکیشریت له‌سه‌ر روی خاك و بکریته سوتره: حه‌نه‌فی یه‌کان بۆئه‌وه چوون ئەگەر له دهشت و بیابانی‌کدا بویت و شتیك دست نه‌که‌وت بیکه‌یه‌ته سوتره، ده‌توانیت خه‌تیك یان هیلیك له بەردەم‌تا بکیشیت و بیکه‌ته سوتره، ئیتر هه‌رکەس به بەردەم‌تا تیپه‌ری له دوا‌ی ئه‌و خه‌ته‌ی کیشاوته زیانی نییه بۆ نوێژه‌که‌ت، ئەوه‌شی که ده‌یکه‌نه به‌لگه بۆ ئه‌م بۆچونه‌یان فەرمووده‌که‌ی ئه‌بو هوره‌یره‌یه که ده‌گی‌رپێته‌وه ئه‌بولقاسم (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه‌تی: ((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ تَلْقَاءَ وَجْهِهِ شَيْئًا فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَنْصِبْ عَصَا فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُخِطْ خَطًا ثُمَّ لَا يَضُرَّهُ مَا مَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ)). واته: ئەگەر کهسیکتان ویستی نوێژ بکات با شتیك له بەردەم‌یا دابنیت، ئەگەر هیچی دست نه‌که‌وت با دار ده‌سته‌که‌ی بچه‌قینیت، واته گۆچانه‌که‌ی، ئەگەر گۆچانی پینه‌بوو، با هیلیك (خه‌تیك) له بەردەم‌یا

بکیشیت، ئەوکاتە هەرچی بە بەردەم نوێژەکهیدا تێپەریت زانی
پێناگەیهنیت))^{شە}

پێنجەم:

دەبیّت ئەندازەى سوتره له بائیک یان زیراعیک که متر نه بیّت: زانیان
ئەندازەى بەرزى سوتره یان بە ئەندازەى درێژى بائیک داناو، که ئەندازەى
بائیک یان قوئیک له ئەنیشکەوه بو سەرى پەنجەگانه، یان ئەندازەى بەرزى
کورتانى و لاخه، وهك له (تحفة الاحوذى) دا هاتوووه که ئیبن قودامەى
مهقدسى رەحمەتى خواى لى بیّت دەفەرمویت: ((وقدر السترة في طولها ذراع
أو نحوه. قال الأثرم: سئل أبو عبد الله عن آخرة الرجل كم مقدارها؟ قال:
ذراع، كذا قال عطاء ذراع، وبهذا قال الثوري وأصحاب الرأي، وروي عن أحمد
أنها قدر عظم الذراع، وهذا قول مالك والشافعي. والظاهر أن هذا على سبيل
التقريب لا التحديد، لأن النبي صلى الله عليه وسلم قدرها بأخرة الرجل،
وآخرة الرجل تختلف في الطول والقصر، فتارة تكون ذراعاً، وتارة تكون أقل
منه، فما قارب الذراع أجزاء الاستتار به. والله أعلم. فأما قدرها في الغلط
والدقة فلا حد له نعلمه، فإنه يجوز أن تكون دقيقة كالسهم والحربة،
وغليظة كالحائط، فإن النبي صلى الله عليه وسلم كان يستتر بالعنزة.
انتهى. والعنزة عصا أقصر من الريح لها سنان)). واتە: ئەندازەى درێژى یان

⁴⁴ (ضعيف: فەرمووده که لاوازه، و ناكریته به لگه، حافظ له (التلخیص) دا دەفەرمویت:
فەرموودهى خەت كیشانه که لاوازه، هەرودها ئیبن سهلاح و نهوهوى و عیراقى و ئیمامى
مالیک به لاوازیان له قەلەم داوه، پاشان شیخ ئەلبانى دەفەرمویت: فەرمووده که لاوازه و
له (ضعيف) ی ئیبن ماجه به ژماره ی (943) پله ی لاوازی پێداوه ...

به‌رزى سوتره نزيكهى بائيكه، ئەثره‌م ده‌ئيت: پرسیان له ئەبو عبدالله له باره‌ى كورتانى و لاخه‌وه كه ئەندازه‌كه‌ى چه‌نده‌يه؟ وتى: بائيک يان قوئيكه، هه‌روه‌ها (عطاء)يش هه‌ر واى وتوه كه بائيک بيټ، هه‌ر له‌سه‌ر ئەمه‌ش ته‌ورى و خاوه‌ن ره‌ئيه‌كان بۆ ئەوه چوون كه بائيک بيټ، هه‌روه‌ها له ئيمام ئەحمه‌ده‌وه ده‌گيرنه‌وه كه بۆ ئەوه چووه ئەندازه‌ى بائيک بيټ، ئەمه‌ش وته‌ى ئيمامى ماليک و شافعى يه، وه ئەوه‌ى ئاشكرايه به‌لگه‌يه له‌سه‌ر نمونه‌ى نزيك كردنه‌وه نه‌ك ديارى كردن و به‌ستنه‌وه‌ى، چونكه پيغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله عليه وسلم) ئەندازه‌ى به‌رزى سوتره‌ى به ئەندازه‌ى كورتانى داناوه، وه كورتانیش له روى به‌رزى و كورتى يه‌وه جياوازه و ده‌گۆرديټ، ره‌نگه هه‌نديک جار بائيک بيټ وه ره‌نگه هه‌نديک جار كه‌متریش له‌وه بيټ، ئەوه‌ى كه نزيك بيټ له بائيكه‌وه دروسته بكریته سوتره‌و به‌ربه‌ست، والله أعلم، به‌لام ئەندازه‌كه‌ى له روى پانى و بارىكويه‌وه وا نازانم هيج ئەندازه‌يه‌كى ديارى كراوى هه‌بيټ، چونكه دروسته بارىك بيټ وه‌ك تىرو حه‌ربه، وه پانیش بيټ وه‌ك ديوار، چونكه پيغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله عليه وسلم) گۆچانه‌كه‌ى كردووه به سوتره)).

ئەوه‌ى ئاشكرايه ده‌بيټ سوتره بائيک يان نزيك ئەندازه‌ى بائيک بيټ، وه ئەندازه‌ى بائيک يان زيراعىك له روى شه‌رعه‌وه نزيكه‌ى (61) سانتيه‌مه ...⁴⁵

⁴⁵ (ئەمه‌ش وته‌ى محمد صالح المنجد له گۆشه فه‌تواكه‌يدا هاتووه، ده‌توانيت بگه‌رپيټه‌وه بۆ پيگه‌ى فه‌تواكه‌ى به ژماره‌ى (52581).

شەشەم:

نوێژ کردن روو به (میحراپ) بری سوتره ناکه ویت؛ دەبینین له زۆر بهی مزگهوتەکاندا شتیک ههیه پێی دهئین میحراپ، وه زۆر بهی ئیمامهکان روو بهم میحراپانه نوێژ دهکهن، وه جاری وا ههیه زیاتر له چهند مهتر دوورن لێوهی، بهوهی که ناچنه ناو میحراپهکهوه، وه به حسابی خۆشیان ئەم میحراپه سوترهیه بۆیان، ئەمەش بۆ گومان دوو سه‌رپێچی تێدایه:

یهکه میان: ئەوهی که ئەو میحراپانه ناکرێنه سوتره، چونکه زۆر دوورن له ئیمامهوه، یان ئیمامی مزگهوتەکان زۆر دوور لێوهی نوێژ دهکهن، ئەگەر وابێت له حوکمی سوتره دهرده چیت...

دووه: پاشان گریمان ئەگەر ئیمامهکان نزیك به میحراپهکان نوێژیان کرد، خۆ دووباره کهوتوو نهته سه‌رپێچی یهکی دیکه وه ئەویش ئەوهیه که بوونی ئەو میحراپانه بیدعهیه و له مزگهوتی پێغه‌مبهری خوادا نه‌بوون (صلی الله علیه وسلم) وه به‌نه‌سی فه‌رمووده‌ی سه‌حیح، رێگری کراوه له بوونی ئەم میحراپانه، وه‌ک عبدالله ی کوری مه‌سعود خوا‌ی لی رازی بێت ده‌گی‌رێته‌وه پێغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو یه‌تی: ((اتقوا هذه المذابح یعنی المحارب)).⁴⁶ واته: خۆتان بیاریزن له‌و

⁴⁶ صحیح : رواه الطبرانی والبيهقي في سنة (439/2) ، والسنن الكبرى للبيهقي (4004) ، وصححه الألباني (رحمه الله) في صحح الجامع (120) ، والثمر المستطاب (473/1) / روى ابن شيبه عن سالم بن أبي الجعد قال لا تتخذوا المذابح في المساجد .

میحرابانه)). / ههروهها هاتوو دهفهرمویت: ((لاتزال هذه الأمة (أو قال أمتي) بخير ما لم يتخذوا في مساجدهم مذابح ك مذابح النصرى (أي محاريب)).^{بی} واته: بهردوام ئوممهتهکهه لهسهه خیر ماونهتهوه یان لهسهه خیرن، ههتا لهناو مزگهوتهکانیاندا میحراییان وهک میحرابی نهصارا کان دانه نابیت، یان دروست نهکردبیت)).

حهوتههه:

تییینی یهکی گرنه:

پییوسته ئهوهکهسهی که دوا دهکهویت و، ئیمام سهلام دهداتهوه و ئهه ههئدهستیتهوه بو ئهوهی نوێژهکهی تهواو بکات، بجیته بهردهم سوترهیهک یان دیواریک یان کۆلهکهیهک یان ئهگهر ههه نهبوو، بجیته بهردهم کهسیکی دانیشتوو، ههتا نوێژهکهی تهواو بکات، وه ئهه رۆشتنه کهمهش دروسته و نوێژ بهتال ناکاتهوه، وهکو باسیشمان کرد له بابی چاکه و ئیحسانه ئهگهر کهسیک دابنیشیت و چاوهڕی بکات ههتا ئهوه کهسهی له دوايهوه نوێژ دهکات

واسناده صحیح . ثم روی بسند صحیح عن موسى بن عبيدة قال رأيت مسجد أبي ذر فلم أر فيه طاقا . وروی آشارا کثیره عن السلف في كراهه المحراب في المسجد/ زۆریه مهلاى مزگهوتهکان وادهزانن ئهه فهرمووده لاوازه و سهحیح نییه ، بویه ئهگهر پێیان بلهیت ماموستا له میحراپدا نوێژ مهکه ، یهکسهه دهئیت فهرمووده میحراپهکه درویه !!

⁴⁷) ئهه فهرمووده یان لاوازه و سهحیح نییه، شیخ ئهلبانی دهفهرمویت زهعیفه. والله

أعلم

نويزه كهى تهواو بكات و پاشان ئەم ههستيت، يان ئەگەر هەر ويستی بروات،
با شتيك بو كهسى نويز خوین دابنيت وهك سوتره و پاشان بروات...

خولاصه و پوختهی کتیبه که :

- دانانی سوتره واجبه بۆ نوپژ کردن، ئەگەر به تریکیش بووه.
- دهبیّت سوتره دابنریت بۆ نوپژ کردن، جا له مزگهوت و ماله وه دا بیّت، یان له دهشت و سه حرادا بیّت.
- دانانی سوتره واجبه بۆ ههردوو رهگهزی نیرو می.
- دهبیّت کهسی نوپژ خوین له سوتره که یه وه نزیك بیّت، یان خوی نزیك بکاته وه له سوتره که ی.
- دانانی سوتره تهنها په یوه ندی به مرۆقه کانه وه نییه، به لکو په یوه ندی به (جنی) یه کانیشه وه ههیه.
- روشتنی (جن) به بهردهم نوپژ خویندا نوپژ بهتال دهکاته وه، وه کهسی نوپژ خوینیش جن نابینیت بۆیه واجبه سوتره دابنیت.
- ئەو کهسهی به بهینی نوپژ خوین و سوتره که یه دا دروات واجبه دوور بخریته وه ریگری لی بکریت، ئەگەر به هیزو شه ریش بووه.
- روشتنی نافرتهی بالغ و گویدریزو سهگی رهش نوپژ بهتال دهکاته وه و کردنه وهی نوپژه که واجبه.
- سوتره ی نیمام سوتره یه بۆ ئەوانه ی که له دوا یه وه نوپژ دهکهن.

- دهبيت سوتره به ئەندازەى بائىك يان زيراعىك بيت، خو ئەگەر به نزيكى ئەندازەى ئەوەش بوو هەر دروسته بكریته سوتره.
- دروسته كهسيك يان گيانداريک بكریته سوتره، کاتی ناچاری و نه‌بونی سوتره، ههروه‌ها پاش سه‌لام دانه‌وه‌ى ئيمام دروسته نوپژ خوین كهميك بچيته پيشه‌وه يان دواوه بو ئەوه‌ى له به‌ردهم كۆله‌كه‌يهك يان ديواريك يان كهسيكه‌وه نوپژه‌كه‌ى ته‌واو بكات.
- كچى بائع نه‌بوو، له‌گه‌ل مندا‌لدا دروسته به به‌ردهم نوپژ خویندا تيپه‌ر بين، ههروه‌ها رۆشتن له‌م لا‌ولای نوپژ خوینه‌وه دروسته.
- رۆشتن به‌به‌ردهم نوپژ خویناندا کاتی نوپژى جه‌ماعه‌ت نوپژ به‌تال ناکاته‌وه و دروسته.

سویند بيت به‌ خ‌واى گه‌وره، كه هه‌رچى له‌م كتيبه‌دا باس‌م ك‌ردوون، له‌سه‌ر بي‌رو بو‌چونى خو‌م نه‌بووه، پاشان ده‌مارگيري‌م بو‌ هيچ كه‌س و كتيب و مه‌زه‌ه‌بيك نه‌بووه، وه هه‌ولم داوه ته‌واوى حوكمه‌كان له به‌ر رۆشنايى فه‌رمووده و ئەسه‌ره سه‌حياكاندا بنوسمه‌وه، له‌سه‌ر تيگه‌يشتنى هاوه‌لان و زانا به‌رپژه‌كاني پيشين مان، وه هه‌ر هه‌له‌و په‌له‌يه‌كيش هه‌بيت ئەوه دنيايان له‌ ده‌ستى من و، وه سو‌ده‌سه‌ى شه‌يتانه‌وه بووه، وه هه‌رچيه‌كيش راست و سه‌واب بيت ئەوه له ته‌وفيق و عه‌ونى خ‌واى گه‌وره‌وه بووه، بو‌يه تو‌ى خوینه‌ريش له‌ دوعاى خي‌ر بى به‌شمان نه‌كه‌يت، وه داوا ده‌كه‌م له

خوای گهوره ئەم کاره بکاته مایه‌ی خێر بۆ دنیاو دواڕۆژ، وه ئیخلاص و
ئىستىقامه به‌من و ئیوه‌ش بدات ...

وصلی الله وسلم على نبینا محمد وعلى اله وصحبه وسلم

مافی له‌به‌رگرتنه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی بابته‌کانی پێگه‌ی گزنگ پاریزراوه بۆ هه‌موو موسۆلمانیک